

Sreda, 22. novembar 2006.
Svedok Ljubiša Vukašinić
Svedok Mladen Marić
Otvorena sednica
Optuženi su pristupili Sudu
Početak u 9.33 h

Molim ustanite. Međunarodni krivični sud za bivšu Jugoslaviju zaseda. Izvolite, sedite.

SUDIJA PARKER: Dobro jutro. Želim da vas podsetim da je svečana izjava koju ste dali na početku svedočenja još uvek na snazi. Gospodine Moore?

TUŽILAC MOORE: Hvala vam.

UNAKRSNO ISPITIVANJE: TUŽILAC MOORE – NASTAVAK

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Gospodine Vukašiniću, hteo bih da objasnim nešto što je sinoć bilo rečeno. Na našoj stranici, to je 82 u 22. redu. Radi se o 20. kada ste se vratili u hangar, odnosno da ne kažem "vratili", ali otišli u hangar. Očigledno je da se tamo radilo o jednom incidentu i tada vam je postavljeno sledeće pitanje: "U skladu sa vašim svedočenjem vi ste zajedno sa tim kapetanom, uspeli da zavedete neki red u hangaru na "Ovčari". Je li to tačno?"

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A odgovor koji ste dali bio je: "Ja sam zaveo red u hangaru zahvaljujući komandantu Vujoviću."

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: "On je taj koji je zaslužan za to više nego bilo ko drugi i naravno njegovi ljudi i vojnici koji su se tamo nalazili". Da li vi zaista mislite na Vujovića ili mislite na Vojnovića, potpukovnika Vojnovića? Samo vas pitam ko je bio taj čovek kome treba da se zahvali za to, koji je odgovoran u pozitivnom smislu za to? Da li je to Vujović?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: U momentu kada smo rešavali problem njegovih boraca, onda je za to zaslužan Vujović.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ali zar nisam u pravu ako kažem da je Vujović bio osuđen u Beogradu za ubistvo tih ljudi? To je tačno, zar ne? Jer vidite, ja sam mislio da ste vi rekli Vojnović, a ne Vujović. Prema tome, osoba za koju vi kažete da je zaslužna je upravo isti čovek koji je odgovoran za ubijanje tih ljudi kasnije te večeri, zar to nije tačno? Da li ste vi to rekli?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Ja ne znam da li je on ubijao ljude, ali ja znam i znam... ovaj, da je odgovarao zbog toga, ali ja znam da u tom trenutku mi je pružio pomoć u smislu da insistira da njegovi ljudi izađu iz hangara.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Dakle, on je insistirao da njegovi ljudi odu iz hangara i da zatvorenici budu zatvoreni na sigurnom mestu. Da li je to tačno?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Ja sam insistirao, a on mi je pomogao da tako uradimo, da izađu ljudi i da ovi ljudi budu unutra u bezbednom, u zatvorenom prostoru.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ali ti ljudi nisu bili na bezbednom mestu u zatvorenom prostoru. Oni su bili na najstrašnji način ubijeni, i to od tog čoveka i njegove bande tog istog dana - čovek za koga vi kažete da je bio zaslužan?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Da. To se dešavalo kasnije. Ja u to ne mogu da ulazim, u... u te njegove postupke posle toga. Nisam ovaj, znao šta je radio ni koliki je njegov učinak u tome. To je Sud... na osnovu suđenja dokazuje i normalno, osuđen je čovek. Ali ja ne mogu da kažem da nije u tom trenutku... Pošto je bio tu u tom trenutku, on je meni pomogao, tako što je insistirao da njegovi ljudi napuste hangar. I u tom delu ja sam imao pomoć od njega.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ali vi ste upotreбили reč "zaslužan". Zar nije na izvestan način uvredljivo kada se to tako posmatra? Dakle, zaslužan čovek koji je bio odgovoran za to da se ti ljudi zatvore, a zatim i ubiju?

ADVOKAT LUKIĆ: Prigovor, poštovani Sude.

SUDIJA PARKER: Da, gospodine Lukiću?

ADVOKAT LUKIĆ: Da sada ne sugerišem, ali mislim da je svedok rekao svoju jasnu poziciju u odnosu na Vujovića - u tom trenutku kad je on bio s njim, a ne u odnosu na saznanja o ovome što sada gospodin Moore predočava svedoku. Svedok govori o onom trenutku kako je shvatio Vujovića u tom trenutku. Tako objašnjava svoje svedočenje. Sad se traži od njega stvarno špekulisanje o onome što on dalje... neću da komentarišem. Mislim da... da vam je jasno moj prigovor u čemu se sastoji.

TUŽILAC MOORE:

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Preći ću na nešto drugačiju temu. I prosto, radi se o sledećem: vi ste rekli čini mi se gospodinu Vasiću da je nasilje na "Ovčari" bilo mnogo gore nego u kasarni. To je tačno, zar ne?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: I to nasilje su vršili Vujovićeви ljudi, zar ne?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Naravno.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Vratimo se sada ponovo na neke od vaših razgovora. Videli smo juče razgovor u tabulatoru broj 1 i 2 od 16. novembra. Sada bih hteo da porazgovaramo o onome pod brojem 3 i 4. Broj 3 je na engleskom a broj 4 na BHS-u i to od 21. decembra. To je otprilike četiri ili pet nedelja pošto ste već imali informativni razgovor sa vojnim istražiteljem. Da li je tačno da se kaže da ste vi sa drugima razgovarali o svom svedočenju i o onome što se dogodilo na "Ovčari" pre vašeg saslušanja pred istražnim sudijom na Vojnom sudu u Beogradu?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Prema tome, sve promene u vašem iskazu mogu da se pripisu vašem razmišljanju, vašem nezavisnom i samostalnom razmišljanju o događajima, je li to tako?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Pa da onda pogledamo to. Koristiću isti sistem kao i juče. Pokušaću da vas uputim na broj stranice. Prvo, očigledno je da ste bili obavesteni da niste dužni da odgovarate na bilo koja pitanja, ako postoji mogućnost da biste sebe izložili ili svog bliskog srodnika teškoj sramoti, znatnoj materijalnoj šteti ili krivičnom gonjenju, i da ste dužni da govorite istinu i da ne smete ništa da prećutate. A zatim ste upozoreni da davanje lažnog iskaza predstavlja krivično delo. I zatim je bilo reči o promeni adrese. U prvom paragrafu se govori o vašem kretanju u službi. Ne želim detaljno time da se bavim. Stranica na engleskom je broj 3 od 7 postojećih stranica. Za vas to je na samom dnu stranice 0218-8283. Dakle da pogledamo taj deo i rečenicu koja počinje: "U okviru tih zadataka, ja sam 18. novembra 1991. godine..." Da li ste našli taj pasus?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala. "... naređeno mi je od majora Šljivančanina da priprelim autobuse za evakuaciju određenog broja lica iz bolnice u Vukovaru. Postupajući po dobijenom zadatku, ja sam 19. novembra 1991. godine oko 6.00 časova", prihvatam da je to 19. na 20. novembar, dakle, "... krenuo sam prema bolnici u Vukovaru sa šest autobusa. Kada sam došao u bolnicu, tamo sam zatekao majora Šljivančanina, majora Karana i kapetana Karanfilova, kao i komandira čete vojne policije Simića, čija je jedinica obezbeđivala bolnicu u Vukovaru". Dakle, u ovoj izjavi od decembra 1998. godine smeštate Karanfilova u bolnicu. To je tačno, zar ne? Vi ste to rekli?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Zatim ste u nastavku rekli: "Tu je bio Paunović, komandant bataljona vojne policije koji je obezbeđivao bolnicu. U bolnici je vršena trijaža svih lica koja su se tu nalazila po nekim kategorijama, u čemu ja nisam učestvovao. Međutim, od majora Šljivančanina dobio sam naređenje da izdvojim sve osobe u jednu grupu od otprilike 250 do 260 ljudi, i da ih autobusima prevezem u kasarnu u Vukovaru. Za ove koji su bili izdvojeni, saznao sam da se ne radi o povređenim i bolesnim, već da se radi o onim meštanima iz Vukovara koji su učestvovali u borbenim dejstvima protiv naših jedinica, a za neke se govorilo da su učestvovali u vršenju nekih zločina, što je trebalo da se proveriti". Zatim nastavljate: "Zapazio sam da se oko bolnice

nalazi veći broj pripadnika Teritorijalne odbrane odreda Petrova gora. Radilo se uglavnom o meštanim iz Vukovara, koji su ove lično poznavali, i bili su vrlo agresivni da pojedince izdvoje i da oni prema njima preuzmu neke mere. Imali smo dosta problema da ih sprečimo da ne preuzmu bilo koga iz ove grupe. Ja nisam posebno brojao one koji su bili izdvojeni, ali prema kapacitetima autobusa u kojima sam ih prevezao, procenio sam da ih može biti oko dvestapedeset do dvestašezdeset ljudi". Dakle, vi ste...

ADVOKAT LUKIĆ: Izvinjavam se, pre nego što nastavite...

SUDIJA PARKER: Gospodine Lukiću?

ADVOKAT LUKIĆ: Pre nego što gospodin Moore nastavi sa pitanjima, samo da kažem: u originalnoj verziji, ja ne znam da li su prevodioci, ovaj, da li u prevodu na engleskom, pošto nemam kod sebe, u redu koji je sada citirao gospodin Moore, stranica 5, red 3. - kada citira, u originalnom tekstu piše: "Od majora Šljivančanina dobio sam zadatak" i takođe... na stranici 5, red 18. opet pominje, opet govori se u originalnom tekstu: "Od majora Šljivančanina dobio sam zadatak". U oba puta se pominje zadatak, a vidim da u engleskom originalu se pominje "order". Možda su to neke nijanse, ali sam ipak hteo da ukažem da originalan tekst govori reč zadatak - koji mi koristimo u prevodu kao "task"... ili "assignment".

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da vas pitam onda nešto o pominjanju nekih kategorija. Prepostavljam da je taj prevod tačan. Dakle, koje su to bile kategorije u to vreme?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Mislite na ukupno ljudstvo? Znači, bili su bolesni, ranjeni i bili su lica koja nisa... nisu pripadala bolnici. To su kategorije. Bolesni, ranjeni, i lica koja su... nisu ni bolesna, ni ranjena, nego su se nalazila u bolnici nezakonito.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Čini mi se da ste nam juče rekli da ste u stvari imali obaveštajne podatke o pojedincima sa kojima bi bilo dobro da se razgovara. Da li je to tačno?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Imala je služba bezbednosti podatke da se u bolnici nalaze pojedine grupe koje su nakon pada Vukovara skinuli uniformu, odložili oružje i ušli u bolnicu ne bi li na taj način, u... u sklopu konvoja za bolesne, ranjene - izvukli se iz Vukovara. To je činjenica. To smo dobili instrukcije iz pretpostavljene komande, i našim radom mi smo to znali.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: I takođe bi bilo tačno da se kaže da ste raspolagali nekim konkretnim imenima. Da li je to tačno?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Ja nisam raspolagao imenima, ali verovatno služba bezbednosti, u odel'enju bezbednosti je verovatno bilo.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da onda uporedimo vaš iskaz tamo i ono što ovde govorite: "Primitio sam da je bilo mnogo pripadnika Teritorijalne odbrane i to iz odreda

Petrova gora oko bolnice". Dakle, šta mislite pod frazom: "Oni su bili rešeni da izdvoje neke konkretne osobe kako bi preduzeli neke akcije prema njima"?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Znači, njihovo prisustvo je bilo prisutno, ja sam to rekao u svom izlaganju, i... njihovo... njihovo nastupanje, onako kako su oni nastupali i zviždali i galamili, bilo je znak da oni žele da... i oni su poznavali te ljude koji su tu bili. Znači, imali su nameru da to rade. Međutim, tog trenutka u tom mestu... na tom mestu nisu radili nikakve, osim verbalnog, da kažem, ispoljavanja, negodovanja, nezadovoljstva, ili da kažemo, usmereno prema nekim pojedincima. Nikakvog drugog fizičkog nasilja nije bilo, niti je moglo biti u tom trenutku.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ali izraz, reč koja je ovde upotrebljena je "čvrsto rešeni". A ja bih ovde hteo da ustvrdim da se radilo više o gorim stvarima, nego samo o zviždanju ili o kojekakvim nazivima koje su oni koristili za ove ljude ovde. Prema tome, zbog čega koristite tu konkretnu rečenicu "veoma rešeni" ili "veoma odlučni"?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: To vi sve zaključujete iz prevoda. Međutim, ja sam... moja je procena bila da je njihovo prisustvo i njihovo... njihovo ponašanje nagoveštavalo da može biti takvih pojava. Ali nije bilo. Ja vam govorim da je mogućnost postojala, ali da u tom trenutku na tom mestu nije bilo nikakvog nasilja, niti mogućnosti da se ispolji bilo kakvo nasilje. Ja sam procenio samo da bi moglo da bude iz njihovog ponašanja, iz njihovog izgleda, ako me razumete.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A to se događalo izvan kruga bolnice i to na očigled svih. To je tačno, zar ne?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Izvan kruga bolnice.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: I to na očigled svih. I praktično svako je to mogao da čuje. Da li je i to tačno?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Ko je bio tu, to je mogao čuti.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da pogledamo onda sledeći paragraf. Radi se o prebacivanju stopedeset ljudi - u engleskoj verziji piše "po naređenju", a branilac Lukić bi rekao "po zadatku" koji je izdao major Šljivančanin – i vi ste mislili da će biti prebačeni u Šid, a zatim se tu pominje Predojević. A ja bih hteo da počnemo od ovog dela gde se kaže: "Takođe je bio u dvorištu kasarne veliki broj pripadnika odreda TO Petrova gora koji su bili vrlo agresivni i grubi u nastojanju da neke izdvoje iz autobusa i da ih uzmu pod svoju nadležnost i da sa njima raščiste račune. Mi smo ih u tome sprečavali i često bili izloženi psovkama, neprijatnostima, pa čak i potezanju oružja sa njihove strane". Da li ste zadovoljni prevodom, gospodine Vukašinoviću?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Da. Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala vam na tome. Dakle, radi se o istim ljudima iz odreda Petrova gora. To je tačno, zar ne? Te iste ljude ste videli u bolnici?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: "Bili su vrlo agresivni i grubi u nastojanju da neke izdvoje iz autobusa". Recite mi molim vas o kakvim se agresivnim i grubim metodama radilo kada su oni nastojali da te ljude izdvoje i da ih odvedu?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Ta agresivnost koju sam ja ovde izrazio se kao, u to vreme, ovaj, ogleдалa se u jednom verbalnom nastupu... da kažemo, u pretnjama, ovaj, pronalaženjem tako pojedinaca i pretnji rukom i psovanja, znate - u tom smislu. Jer oni nisu mogli da uđu ni da dođu do autobusa. Bili su oko autobusa. Ali jedino im je što je ostalo, prepoznavajući svakog njihovog, ovaj, komšiju, koji je verovatno po njihovom bio kriv - oni su pretili. Oni su znači pokazivali da će ih ubiti, da će ih... šta ja znam, ovako. To su oni... oni agresivni potezi samo rukom, jer sve ostalo je bilo nedozvoljeno. U tom smislu verbalnog nastupa i pretnji, ja mislim da je to više imalo za cilj da se i nanese strah pojedincima o njihovom... o njihovim nekim, ovaj, agresivnim postupcima, tako da je na taj način sam ja izrazio tu agresivnost i opisao ovde da su bili agresivni i da su želeli da se obračunaju sa pojedinim njihovim dužnicima. Jer su oni prepoznavali te njihove komšije, ako ste me razumeli.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Pa mi smo ovde čuli svedočenja, a videću da li mogu da vas podsetim: Da li ste videli ljude koji su mahali noževima? Odgovorite samo sa da ili ne?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Ne, ne.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Jer mi smo čuli svedočenja nekih od ljudi iz autobusa da se tamo mahalo noževima i čak da su prelazili preko vrata pokazujući da će vrat biti prerezan. To ste verovatno videli i na televiziji povremeno. Da li ste nešto slično tamo videli?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Ja sam vidio oružje, ali noževe nisam video. Oružje jesam, upereno oružje, u rukama oružje i tako dalje, a noževe, ovaj, ne mogu da kažem kad nisam video.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A koje oružje ste videli da je upereno?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Pa oružje njihovo koje su imali sa sobom. To su naše... naše puške, ovaj, automatske puške, pištolji i to.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Dakle, kada upotrebite rečenicu koju ste upotrebili pre par minuta - "pokazujući da će ih zaklati", to je čini mi se, jasno ukazivalo na to da ukoliko bi uspeali da ih uhvate, da bi ih ubili. Vidim da opet imamo problema sa prevodom?

ADVOKAT LUKIĆ: Ja nisam ni u jednom trenutku...

SUDIJA PARKER: Gospodine Lukiću?

ADVOKAT LUKIĆ: ...ni u jednom trenutku nisam čuo da je svedok rekao da će zaklati, "da su pretili prstom", eventualno "ubiti", tako je mislim prethodno negde pomenuo. Ali ovaj termin zaista nijednom nisam čuo. Ako je pogrešan prevod, onda nisam reagovao - ako je tako ušlo u transkript.

SUDIJA PARKER: Neke od razlika u prevodu gospodine Lukiću na koje ste ukazali su veoma rafinirane - imajući u vidu da u svakom jeziku postoje različiti načini da se neki smisao prenese. Prevodioci nastoje da prenesu smisao onoga što se govori, radije nego da samo mehanički tačno, ako sam ja dobro razumeo, prevedu kada god je to moguće, naravno. Često to nisu upravo te reči, nego se koriste najslbličnije reči. Prema tome, u ovom trenutku mislim da nije potrebno da se vrše ispravke interpretacije ili prevoda. Hvala vam.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: To je značilo jednostavno ovo: kada bi ih se dočepali - oni su ukazivali na to, bez obzira da li je to tačno prevedeno ili ne - da bi ih pobili. To je fraza koja je korišćena čak i u prevodu koji je dao gospodin Lukić. To je tačno, zar ne gospodine Vukašinoviću?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Ne slažem se sa time, jer ovaj, vi izvodite zaključak što... izvodite ga sad. Ja ne znam na osnovu čega. Ja nisam nikada rekao da će oni njih da pobiju, niti sam znao. Ja sam rekao da su bili agresivni, da su pronalazili svoje komšije, pretili im. A da će ih pobiti, to ste vi zaključili, to ja ne zaključujem. I drugo, nisu mogli da ih dobiju. Kako vi tako kažete "da ih dobiju". Pa da su ih dobili, oni bi to uradili odmah, na licu mesta. Ali mi nismo dozvolili te vaše zaključke da oni, kako vi kažete "da ih odmah pobiju". Pa nemojte da prevodite stvari, vaše zaključke u... u neke praktične postupke.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Pa ja sam samo upotrebio vaše reči. Ali idemo dalje da bi se pozabavili nečim što ste rekli: "Da su oni ih dobili, oni bi to uradili odmah, na licu mesta". Činjenica je da oni jesu mogli da ih se dokopaju i to su i uradili kasnije u toku dana. Mislim da ćete se složiti sa tim zaključkom?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Ne slažem se. Apsolutno se ne slažem sa vašim zaključkom, i nemojte da me stavljate tamo gde mi nije mesto. Odgovaram samo tamo gde sam bio. Ja vas molim da jo... još nekoliko puta pokušavate da mi inputirate da sam ja malte ne uradio to sa njima. Ja vas molim da budemo korektni i da vodimo razgovor kako treba.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Najpre ću da vam kažem sledeće. Ja sam krajnje korektan i samo koristim reči koje ste vi upotrebili. Vama se to možda ne sviđa i možda vam se ne sviđa način na koji ja postavljam pitanja. Ali ja se samo koristim vašim rečima gospodine Vukašinoviću. Da li me razumete?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Videćemo. Za sada vas ne razumem.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da pogledamo sada sledeći paragraf: "Dok sam se nalazio u kasarni, dobio sam spisak jednog broja ljudi iz ovih autobusa." Pominje se da ih je bilo oko 20 i da je spisak došao od Šljivančanina: "...i rekao mi je da ih izdvojim i vratim u bolnicu. Pri tome sam imao zaista mnogo poteškoća s obzirom na ponašanje Teritorijalne odbrane o kojoj sam malopre govorio. Major Šljivančanin je naredio da se puste na slobodu ljudi koje sam doveo u bolnicu, što sam ja i uradio". A zatim se spominje i ono što bih ja nazvao reselekcija: "To su bili meštani i osoblje bolnice koji su intervenisali za njih, da su se slučajno našli u bolnici i da zaista nisu odgovorni za bilo

šta, tako da nema potrebe da se oni posebno tretiraju". Prvo želim da vas pitam sledeće: Da li ste imali sa sobom radio ili nekakvu mogućnost elektronske komunikacije dok ste se nalazili u kasarni? I molim vas imajte na umu da smo o tome imali iskaze pre vašeg iskaza.

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Nisam razumeo šta ste me pitali? Da li sam imao...

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li ste imali radio uređaj? Ponekad se naziva i motorolom. Da li ste imali mogućnost da koristite radio?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: U tom trenutku, ja u autu nisam imao radio uređaj. Nisam ga imao kod sebe.

prevodioci: Da li svedok može da ponovi odgovor, prevodioci nisu razumeli šta je rekao.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Zamoljeni ste da ponovite odgovor, pošto je bilo nekih problema oko prevoda.

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Nisam imao motorolu pored sebe i nisam je mogao koristiti.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Čuli smo od gospodina Simića da je on u kasarni imao mogućnost korišćenja radija. Da li ste vi pokušali da koristite radio ili da utvrdite da li postoji radio veza na isturenom komandnom mestu? Ako sam rekao Simić, mislio sam na Šušića. Izvinjavam se.

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Radio... radio veza je postojala, to nije sporno. Ne znam šta ima veze radio veza sa mnom - kada govorimo o ovih 20 ljudi. Mi sad govorimo o ovom delu ovde, a vi mene pitate za radio vezu. Radio veza postoji... U našoj Operativnoj grupi Jug je postojala radio veza IKM i OKM. To je osnovna stvar koja treba da postoji.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Razlog što vas pitam da li je postojala radio veza je taj što onda postoji i mogućnost da kontaktirate Šljivančanina koji je imao radio vezu. Mi to znamo, to nam je i on rekao. I onda biste bili u mogućnosti da mu kažete kakva je situacija u kasarni i da mu kažete kakve su teškoće sa kojima se suočavate, zar ne? Isto tako, uzgred budi rečeno, da pošaljete autobus?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Ja sam majoru Šljivančaninu objasnio kad sam se vratio sa 20 ljudi, o toj situaciji u kasarni. Uopšte to nije, ovaj, bilo da njemu nije bilo poznato.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Kada ste vi dali ovu izjavu, koliko ja mogu da vidim, nigde se ne spominje proces selekcije, gde je gospodin Šljivančanin išao i postavljao im pojedinačno pitanja, a pomagao mu je, ja mislim, Vujanović a možda i pripadnici Teritorijalne odbrane. Da li postoji ikakav razlog zašto to nije ovde navedeno?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Nije bilo pitanja.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da sada pređemo na sledeći paragraf. Tu se kaže: "U drugoj grupi, ja sam preuzeo ostale izdvojene ljude u vojnoj bolnici u Vukovaru, i njih

sam oko 14.00 časova prevezao u kasarnu u Vukovaru". I zatim vi informišete... ili vas informiše kapetan Predojević šta se dogodilo i da je komandant izdao naređenje da se odvezu na "Ovčaru". Dakle, ovo je vrlo slično ovome što ste vi ovde dali u svom svedočenju, zar ne?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: To je isto.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Pitanje koje imam za vas je sledeće: Ako ste ih odveli u vukovarsku kasarnu u 14.00 časova, kao što vi kažete, to znači da je Međunarodni Crveni krst (ICRC, International Committee of the Red Cross) i posmatrači Evropske misije (ECMM, European Community Monitoring Mission) bili u vukovarskoj bolnici otprilike tri i po sata, a ta grupa ljudi koja je bila izdvojena, verovatno je sedela u autobusu ili je trebalo da prođu kroz trijažu. Da li sam u pravu kada govorim o vremenu u vezi sa tim?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Ja sam u svom iskazu rekao gde se nalazila grupa u bolnici, da je bila u autobusima, vrlo precizno, i da sam sa njom stigao negde oko 13.00 - pola dva na "Ovčaru". To je moj iskaz.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ovde vi kažete sasvim jednostavno, da ste ih odveli oko dva sata popodne u vukovarsku kasarnu. A moja poenta koje su svi ovde svesni jeste da smo mi čuli veliki broj iskaza o tome da su ti ljudi odvedeni u jednoj grupi i da su već bili izvan bolnice kada su posmatrači stigli. Vi sada kažete da je grupa bila podeljena u dva dela i da je ova poslednja grupa otišla, po ovom prikazu, tek oko jedan sat popodne. I da ne bismo okolišali, to je ono što vi tvrdite, zar ne?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Tačno. Ja tvrdim da su bile dve grupe, da nije jedna grupa. Vremena mogu biti različita u razlici od pola do jedan sat, ali ovo što sam tvrdio - to je tačno. Znači, prva grupa pa druga grupa. U jednoj koloni - nije tačno.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da sada uzmemo vaš opis događaja. Prema tome, bila su tri autobusa, dva su bila puna muškaraca sa naoružanom stražom i treći autobus sa pet ili šest ljudi koji su sedeli izvan bolnice oko tri i po sata, kada su pripadnici Međunarodnog Crvenog krsta i članovi Evropske posmatračke misije bili tamo. To je ono što vi u stvari kažete, zar ne?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Ja kad sam došao, znači, našao sam dva autobusa i ovaj koji sam ispraznio, sa nekoliko ljudi. To je moja druga kolona.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Prema vašem opisu, ovaj proces reselekcije - u koji je bio uključen Šljivančanin kao i pripadnici Teritorijalne odbrane i Vojnović koji su postavljali pitanja - događao se dok su tamo bili posmatrači. Da li je i to ono što vi kažete? Tako vi to opisujete, zar ne?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Ja opisujem rad na puštanju ovih ljudi. A posmatrači u tom trenutku tu gde se to radilo, nisu bili prisutni. Znači, kad se radilo o oslobađanju ovih ljudi, ja tu nisam vidio nijednog posmatrača, tu, neposredno pored Šljivančanina.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Vidite, sve što ja želim da znam jeste sledeće: da li vi kažete da su posmatrači tamo bili pre vašeg povratka iz kasarne? Vrlo jednostavno

pitanje i molim vas da odgovorite sa da ili ne? To su oni ljudi koje su zvali "sladoledari", sećate ih se u belim odelima? Vrlo često su ih tako nazivali.

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Kad sam se ja vratio iz kasarne, onda su oni tamo bili i u bolnici. Znači, kad sam se vratio sa 20 ljudi, onda su oni bili u bolnici.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Prema tome, po vašem opisu, proces reselekcije koji je trajao otprilike jedan sat, obavljao se u krugu bolnice. Da li je to tačno?

ADVOKAT LUKIĆ: Prigovor, časni Sude.

SUDIJA PARKER: Nastavite, gospodine Moore.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Znači, gde se vršio ovaj proces reselekcije?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Nisam bio uključen u to i ja vam o tome ne mogu ništa govoriti. Ja sam izjavio da to ne znam. Da nisam prisustvovao i da ne znam ni gde, ni kako je vršen proces trijaže.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ja govorim o ovoj maloj grupi ljudi, dvadesetak ljudi koje ste vi vratili. Da li vi kažete da niste bili prisutni kada se to radilo, ili da toga niste bili svesni?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Očigledno, mi se danas ne razumijemo. Izgleda mi da ne želimo da se razumemo. Molim vas, pa vi mene pitate o trijaži. Pa kakva trijaža kad sam ja govorio da se... ja sam vratio 20 ljudi po spisku. Pa tu nije trijaža nikakva. Tu je razgovor o tim ljudima. O njihovom učešću u borbenim dejstvima, o njihovim karakteristikama: ili su bili nevini ljudi, čisti... čestiti ljudi, ili su bili ljudi koji su bili u borbama i tako dalje. O tome se razgovaralo. Ljudi su garantovali u razgovoru sa Šljivančaninom da su to dobri, čisti momci, da nisu nigde bili u borbi i da su tu se sklonili u bolnicu, i da je na taj način taj razgovor uslovio da on pusti određeni broj ljudi. Nije to trijaža, to je razgovor - utvrđivanje nekih činjenica da bi se moglo postupiti kako treba. Trijaža, kad ja mislim... samo da se razumemo – kada kažemo "trijaža"...

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Gospodine Vukašiniću, ja govorim o onih 20 ljudi koji su vraćeni, kako bih ja to rekao, radi procesa dodatne trijaže (reselekcije). U redu? Zato što su ljudi odabrani iz bilo kog razloga i odvedeni u kasarnu, a 20 ih je vraćeno. Da bih to odvojio, ja to nazivam procesom dodatne trijaže. Dakle, tih 20 ljudi se vratilo, a ja želim da znam gde se taj proces dodatne trijaže odvijao, na kom mestu?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Pa ja sam vama rekao. Odvijao se ispred prijavnice u... neposredno u... u... na ulazak u bolnicu, ispred prijavnice, na onom jednom prostoru, malo širem prostoru.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A to se radilo dok su posmatračici bili u bolnici. Da li je to ono što vi kažete?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: To je verovatno... Meni nije poznato. Samo ja sam znao da su bili prisutni tu. Nisu bili na krugu, nisam ih video, ali su u to vreme trebali da budu u bolnici.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Videli smo video snimke evropskih posmatrača (ECMM). To su ona gospoda u belim odelima. Ne želim to tivijalizirati, ja samo želim jednostavan odgovor, verujem, na jednostavno pitanje. Kada je tih 20 ljudi vraćeno, da li vi kažete da su tamo bili posmatrači ili da nisu?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Da su bili.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: I zbog toga je, po vašem opisu, proces dodatne trijaže ovih 20 ljudi, gde su pripadnici Teritorijalne odbrane pomagali Šljivančaninu, obavljan u prisustvu... dok su posmatrači bili tamo. To je ono što vi kažete, je li tako?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Pa ja vama kažem, znači oni nisu neposredno bili tu, ali su bili u bolnici. To vam ja kažem. A tu, neposredno pored tog, kako vi kažete trijaža, nisu stajali. Niko nije stajao tu. Mislim, ne znam šta želite da vam kažem. Ja vam pričam šta se dešavalo i gde se to, ovaj, dešavalo, a vi hoćete sada ja da kažem da su oni bili tu. Pa nisu bili tu neposredno blizu.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ne. Ja kažem da vi govorite ono što vi verujete da se dogodilo. Ja kažem da ta trijaža, ako ona to jeste, ili taj proces dodatne selekcije se dogodio kada posmatrači nisu bili tamo, i da su svi ti muškarci otišli odatle pre nego što je posmatračima dozvoljeno od gospodina Šljivančanina da uđu u 10.00 ili 10.30 časova. To je ono što je moja sugestija?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Ja se ne slažem sa time, jer ja znam kad sam krenuo i znam šta su radili tu ispred, tako da ja se ne bi mogao složiti sa takvom konstatacijom. Kad su ušli tačno, ja ne znam to. Samo ja znam da je to bilo negde sigurno preko 11.00 časova, kad sam ja bio u... kad se vršila, kako vi kažete, ta trijaža tih 20 ljudi. To je... Bilo je preko 11.00 časova.

TUŽILAC MOORE: Hvala.

SUDIJA PARKER: Utvrdio sam da ste došli do kraja ove teme, pa sam se za trenutak okrenuo gospodinu Lukiću? Da li imate prigovor. Postojala je tema za koju sam želeo da se završi pre nego što se pozabavimo prigovorom. Pošto ga nema, i sve je jasno, možete da nastavite, gospodine Moore.

TUŽILAC MOORE: Hvala puno, časni Sude. Sada bih zamolio da pogledamo stranicu 0218-8285. Želim da se pozabavimo tim delom iskaza.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: To je na stranicama 4 do 7 u verziji na engleskom, negde u sredini i počinje ovako: "Hangar je obezbeđivao jedan vod vojne policije, jedinice iz sastava..." i onda prelazi na 80. brigadu, vidite li to? "Mislim da je komandant bio potpukovnik Vojnović." Znači, to bi trebalo da bude na vašoj stranici broj 0218-8285. Da li ste to našli?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Nema te stranice. Imaju dve stranice 284, a 285 nema.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ja ću da pročitam ono što imam, a vi ćete da nam pomognete. To nije veliki odlomak.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Mislim da broj stranice nije vidljiv usled fotokopiranja. Ako pogledate stranicu, ona se nalazi između broja 83 i 85. Da li možete da pogledate? Gospodin Lukić ima prigovor?

SUDIJA PARKER: Ne, gospodin Lukić želi da vam pomogne.

ADVOKAT LUKIĆ: Da. To je stranica 4 izjave pred Vojnim sudom, početak. Počinje, ovo što... kol'ko sam ja shvatio da gospodin Moore želi... tu se pominje potpukovnik Vojnović. Vidite, gospodine Vukašinoviću, tre... treći red stranice 4.

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ: Treći?

ADVOKAT LUKIĆ: Ne pasus, nego red. Na početku gore prvi pasus.

SUDIJA PARKER: Hvala, gospodine Lukiću. Gospodine Moore?

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li ste našli? Počinje: "Ja mislim da je to bila 80. motorizovana brigada..."

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Vi čitajte, ja ću vas saslušati.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Želim da budem sasvim siguran da imate taj tekst pred sobom, jer je onda mnogo lakše? Da li ste našli taj deo teksta.

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Vi čitajte, ja slušam.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Mnogo vam hvala na tome. Govori se o potpukovniku Vojnoviću: "Lica koja sam ja dovezao, u mom su prisustvu smeštena u hangar i tom prilikom niko prema njima nije preduzimao bilo kakve postupke koje bi predstavljale fizičko zlostavljanje ili maltretiranje". I onda kažete da ne znate da li se to odnosilo i na prethodnu grupu, zato što vi niste bili prisutni: "Nisam imao saznanja da je neko prema njima preduzimao mere fizičkog zlostavljanja prilikom smeštaja u hangar. Svi oni koji su smešteni u tom hangaru, koliko sam ja tada bio upoznat, trebalo je tu da se zadrže najviše jedan dan da se izvrše neke provere a zatim da se prevezu u Šid ili u Sremsku Mitrovicu, kao što je bilo učinjeno sa prethodnom grupom zarobljenih". Zatim na stranici 5 od 7: "Na "Ovčari" sam zatekao i potpukovnika Miodraga Panića, koji je bio pomoćnik komandanta brigade. Nije mi bilo poznato zbog čega se on tamo nalazio. Ja sam njim nisam kontaktirao. Jednostavno sam ga tu zapazio, ali je on ubrzo otišao". Vi ste nam juče rekli da ste razgovarali sa Panićem i da ste, u stvari, bili čak i ljuti na gospodina Panića. Ne kažem da ste s njim imali neku oštriju diskusiju, ali ste razgovarali sa njim, zar ne? To je bar ono što ste ovde izjavili. Ali u ovoj izjavi kažete da sa njim niste kontaktirali, već da ste ga samo zapazili. Da li možete da nam objasnite tu razliku u vašim iskazima?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Razlika je u tome što sam se ja obratio njemu. Znači, naš razgovor nije bio razgovor, nego ja sam ga pitao: "Zašto je ovo... Zašto su ovi ljudi došli ovde?", jer sam video da to nije u nikakvom mom zadatku. A kad sam video načelnika štaba, valjda bi normalno bilo da ga pitam šta će tu ljudi koji uopšte nisu

imali potrebe da budu tu. U tom smislu... Međutim, on je mene pogledao i rekao samo: "Tako je naredeno" i otišao. Ako je... To je osnovno što smo... Znači, to je jedan minut, par sekundi razgovora koje sam ja sam njim video... vodio – i ništa više. U zavisnosti kako me je ko pitao, tako sam i odgovarao. Potpukovnik Panić je bio svedok, pa mogli ste da ga pitate. Ne znam šta je on odgovorio.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Pitanje koje ja vama postavljam jeste: Kako to da kada govorite 1998. godine o ovom događaju vi ništa ne kažete, a kada dajete svoj iskaz ovde, vi ste zabrinuti i ljuti, jer na kraju krajeva, on jeste načelnik štaba, zar ne? On je vama nadređen?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: On je načelnik štaba, to je tačno. U komandnoj liniji, on je pretpostavljeni. To je tačno.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ali iskaz koji ste dali je bio vrlo konkretan, što se tiče prirode vaše zabrinutosti, jer ste vi njemu rekli: "Šta je ovo? Ko je ovo naredio?" I onda ste otišli u hangar da vidite šta se tamo događa. U stvari, ja bih rekao da je suština da ste vi otišli lično kod Panića, da ste bili veoma nezadovoljni, jer ste bili ljuti na njega - to ste nam rekli. I pitate: "Šta je ovo? Ko je ovo naredio?" To se odnosi na ponašanje, na kontrolu, na to zašto su oni na "Ovčari"? Odnosi se u stvari na suštinu celog ovog slučaja, zar nije tako?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Moje je pitanje Paniću upućeno baš iz razloga što je zadatak dobio drugi smer, a on kao najodgovorniji čovek posle komandanta, valjda je trebao da zna da mi da odgovor. U tom smislu sam se ja njemu samo sa jednom rečenicom obratio - da vidim u čemu je promena događaja, promena kompletnog pravca. A onda sam se okrenuo da odem da vidim šta se dešava unutra. I dalje sam bio u osnovnoj funkciji - da ta izdvojena lica prevezem i da budem... da budu zaštićena. Nisam se ja bavio drugim poslom, nego samo njima...

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Gospodine Vukašiniću, vi dolazite pred ovaj Sud, sedite tu i kažete: "Ja sam častan čovek. Ovde sam da bih rekao istinu". To vi kažete, zar ne? "Ja sam bio tamo, vi niste. Ja znam šta se dogodilo, vi ne znate" i o tome se u suštini i radi, zar ne? I ja vas sada pitam kako ste, kada vam je postavljeno pitanje u decembru 1998. godine o Paniću, vi rekli: "Ja nisam s njim kontaktirao", a sada ste, kada ste došli pred ovo Pretresno veće kao svedok, vi: iritirani, ljuti ste na svog načelnika štaba, pitate šta se događa, ko je to učinio. I ono što ja vama kažem, jeste da je to izuzetno važno pitanje i da želim da znam vaš odgovor na njega: Zašto vi to niste spomenuli u decembru 1998. godine? To je moje pitanje?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Pa ja vam kažem, ja sam spomenuo to kada su me pitali, jer sam jednostavno u tom prvom iskazu samo... kakvo je bilo pitanje. Kaže: "Koga ste videli tamo?" ja sam rekao da sam video Panića, načelnika štaba. Znači, sve zavisi od toga kol'ko istražni organ traži detalja. Ja sam negde detaljisao. Zavisi od čoveka kako me je šta pitao. Shvatate? Ja ovde, na ovom mestu govorim sve ono što treba i što sam propustio da kažem, i što nisam znao da kažem, što sam se setio i tako dalje. Ovo je jedino mesto gde mogu pravu istinu i da kažem, i zato sam i došao ovde. Ja mislim... To što vi kažete da sam ja častan čovek, to ja kažem s punim pravom, a... ako nisam častan, neko će da dokaže da li sam častan ili nisam častan. To je moje pravo. Ne

znam šta vi imate protiv tog mog stava? Mi razgovaramo i vodimo iskaze u vezi događa, a ne u vezi toga ko je častan, a ko nije častan.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ali čast je nešto što Sud može da uzme u obzir. Da li vam je poznato da je Šušić svedočio, kao i neki drugi u različita vremena, i svi su rekli da je pukovnik otišao sa konvojem iz kasarne JNA. Ali izgleda da niko nije mogao da ga identifikuje? Da li vam je to poznato?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Vi nikada niste čuli za činjenicu da su pukovnik i kapetan Teritorijalne odbrane otišli zasebnim vozilima za autobusima prema "Ovčari"? To nikad niste čuli?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: To je iskaz čoveka koji je to video. Ja to nisam video, ja ne mogu da potvrdim ništa. Ako je on to video, on je to rekao. Znači, to je njegov iskaz. Ja ono što znam, ja ću da govorim. Nemojte me molim vas navoditi da ja govorim nešto što ja ne znam. Da li je koji pukovnik bio? Pa gospodin taj Šušić što govori, kako ne može da prepozna pukovnika?

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Kada ste bili u kasarni, razmišljajući o onome što ste tamo videli, molim vas da nam navedete imena bilo kog pukovnika koga ste tamo videli?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Ja u kasarni nisam video nijednog pukovnika.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Puno vam hvala. Da pređemo dalje - na sledeći paragraf. Tu se govori o tome: "Čim su se završila borbena dejstva...", izvinjavam se, sledeći se odnosi na Petrovu goru. Znači, ponovo je tu Petrova gora. Ljudi koji su pretili u bolnici, ljudi koji su pretili kod autobusa i Petrova gora ponovo i na "Ovčari". To je tačno, zar ne, očigledno, zajedno sa drugima? To je tačno, ja mislim, zar ne?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Nisam mogao da nađem... Ja uopšte ne mogu da nađem ovaj, taj tekst koji vi čitate. Recite mi samo je l' to izjava... da l' smo na pravom... na pravoj izjavi? Izjava...

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Počecu iz početka...

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: U Beogradu, je l'?

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Gospodine Vukašiniću, molim vas samo saslušajte me na trenutak. U redu? Hvala vam puno. Dakle, ako pogledate tabulator pod brojem 4? Da li imate tabulator 4? Tabulatori su sa desne strane. Da li ste našli tabulator 4?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Puno vam hvala. Molim vas da pronađete sada stranicu 0218-8285?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Nemam tu stranicu. Već sam vam to rekao. Nemam tu stranicu.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: U redu. Onda pronađite stranicu 8286. Taj broj je u gornjem desnom uglu. Svi imaju te stranice.

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: 286?

TUŽILAC MOORE – PITANJE: 8286, u gornjem desnom uglu, gospodine Vukašinoviću. Da li ste našli to?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Da, da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: E dobro, idite sada jednu stranicu nazad, vratite se jednu stranicu, i to je stranica 8285. Da li imate tu stranicu?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ako se vratite još jednu stranicu unazad, naći ćete stranicu 8284.

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: U redu.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Dakle, ako imate stranicu 8285, molim vas da se sada vratite na stranicu 8284, je li tako? To vam sada pokazuje sudski službenik. Želeo bih da sada pogledamo onaj paragraf gde piše: "Dok sam bio u kasarni..." Da li ste našli taj deo?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala vam puno. Da li mogu samo da potvrdim da ste rekli 1998. godine da ste videli istu grupu, odred Petrova gora i u kasarni, i u bolnici, i na "Ovčari". Da li je to tačno?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: I vi ste saglasni da je to tako bilo. Je li tačno?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Ta grupa se kretala. Znači ja... ne mogu da prepoznajem sve u grupi, ali ona je u globalu se pomerila kako sam se ja kretao.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Dakle, imamo iste ljude. Da sada pogledamo sledeću stranicu 8285. Da li ste našli tu stranicu?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala. Želim sada da porazgovaramo o onom delu negde na polovini stranice otprilike, gde se u rečenici na 5. stranici na engleskom kaže: "Pošto sam rasporedio te ljude u hangar, vratio sam se nazad na svoje komandno mesto". Da li ste to našli? Dakle, to je pretposlednji paragraf na stranici: "Pošto sam rasporedio te ljude u hangar, vratio sam se nazad na svoje komandno mesto". Da li ste to našli?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala vam. Hajde da to sada pročitamo: "Pošto sam rasporedio te ljude u hangar, vratio sam se nazad na svoje komandno mesto. Posle toga, u toku 19. novembra..." a to je bio 20. novembar, "...oko 21.30 časova ja sam sa majorom Šljivančaninom pošao na poljoprivredno dobro "Ovčara" radi obilaska ovog rejona, gde je jedan od starešina koji je učestvovao u obezbeđenju ovih pritvorenika u hangaru predao

raport majoru Šljivančaninu, obaveštavajući ga da nema nikakvih problema. Mi smo se tu zadržali dvadesetak minuta i nismo ništa neuobičajeno primetili. Bilo je sve u redu.

Doduše, mi smo otišli tamo da vidimo da nema pokušaja pljačke, s obzirom da smo imali takvih obaveštenja, a usput i da proverimo da li ima i drugih poteškoća oko obezbeđenja ovih pritvorenih lica. Ja sam tom prilikom primetio jedan broj pripadnika odreda Teritorijalne odbrane Petrova gora - da se tu šetaju, na tom prostoru. Iako je bio mrak, ja sam ipak primetio da se radi o njima. Oni tada nisu ništa preduzimali, niti nas je dežurni tada o bilo čemu obavestio. Posle nekih dvadesetak minuta, nas dvojica smo se vratili na komandno mesto. Uveče posle našeg povratka sa "Ovčare", verujem da je major Šljivančanin obavestio komandanta Mrkšića o našim zapažanjima. Ja nisam imao ni obavezu ni zadatak koji bi se odnosio na ova lica u hangaru na "Ovčari". Dalje moje angažovanje bilo je na izvršavanju zadataka druge prirode. Međutim, u toku 20... " jasno je da je reč o 21. novembru, "...pronela se vest da su lica koja su bila smeštena u hangaru na "Ovčari" ili nestala ili da su likvidirana".

Dakle, hteo bih sada da porazgovaramo o ovom opisu događaja, koji je, ja tvrdim, veoma sličan onom što ste rekli kasnije, i pored toga što je došlo do varijacija na temu, da tako kažem. Dakle, kada ste vi otišli na "Ovčaru", bez obzira o kom se datumu radilo, to je bilo uveče oko 9.30 časova, je li tako? Da li je to bio 19. ili 20., ali vreme o kome se radi je 21.30 časova, je li tako?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: 21.30. To je neko vreme.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: I ako je to bili 19. ili 20. novembra u stvarnosti, vi ste tamo ostali samo dvadesetak minuta i vratili ste se u Negoslavce otprilike oko 22.00 časa. Da li je to tačno?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Pa ver... tu je... verovatno znači, oko deset časova smo bili nazad. To je blizu i nema potrebe više da... vremena da bi se stiglo nazad - pola sata.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: I dakle, ako se radilo o 19. vi ste otišli iz Negoslavaca sa Šljivančaninom i vratili se u Negoslavce zajedno sa Šljivančaninom. To je tačno, zar ne?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: U "Ovčaru".

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Naravno - na "Ovčaru".

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Da. Ali ja govorim to... šta želite da kažem - da?

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ja samo hoću da odgovorite na pitanje. Mi znamo da se radi o "Ovčari". Da li se radi o 19. novembru ili stvarno o 20. novembru, to može kasnije da se utvrdi, ali vi ste se vratili u Negoslavce do 22.00 časa, a otišli ste iz Negoslavaca otprilike nešto pre 21.00 čas. Da li je to tačno? Vi ste obojica bili izvan Negoslavaca otprilike sat, sat i 15 minuta. Da li je to tačno?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Pa postoji mogućnost da smo toliko bili odsutni.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ne, to nije pitanje mogućnosti. Vi ovde dajete iskaz. Vi kažete da se sećate toga, i ja vas to pitam - vi mislite da je to 21.30 časova. Koliko je otprilike potrebno vremena da se stigne od Negoslavaca do "Ovčare"?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: 15 minuta.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Prema tome, 15 minuta od Negoslavaca do "Ovčare", otprilike 20 minuta. Dakle, recimo 20 minuta tamo i 15 minuta nazad, je li tako?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Pošto je noć, može. Put je čist, nema gužve i onda može da se stigne. Ja sam vama rekao, mislim zašto insistirate na... vreme je da smo bili i, da smo bili u tim vremenima. A sad tačno od kad do kada smo se vratili. Sigurno da je tu. Tu se kreće negde. Ne znam u čemu je sad tu problem.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: I dakle, Šljivančanin se vratio i koliko je vama poznato, on je razgovarao sa Mrkšićem. U koliko sati da kažemo, da li je to bilo oko 22.00 časa, 22.30 časova?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Mislim, to meni nije poznato kada je on bio kod Mrkšića i da li je bio. Pretpostavio sam da je bio. Ali ja to... ja nisam išao sa njim kod Mrkšića.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ne. Ali vi ste upotreбили rečenicu: "Verujem da je Šljivančanin obavestio komandanta o našim zapažanjima".

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Tako je.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A zapažanja su se odnosila na poteškoće koje su nastajale u "obezbeđivanju zatočenih lica". Da li je to tačno?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Kako sam ja tu kazao, to kada prevodimo, to se tako slaže. Međutim, ja sam hteo vama da kažem da sam ja čitav jedan dan izgubio u svojim kazivanjima. Znači, ja sam 19. datum iskazao kao datum u kome sam izvlačio ranjenike i obilazio, ovaj, civile koji su došli. Znači, u istom danu se sve dešava. Ja ne znam da li vi možete da shvatite...

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Gospodine Vukašiniću...

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: ...sve je u istom danu.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Gospodine Vukašiniću, vi ste nam to rekli. Ne želim da budem ni na koji način neprijatan. Ali govorim vam na osnovu iskaza koji ste vi dali pred Sudom, a koji se odnosio na referisanje u vezi sa problemima koji su nastali u obezbeđivanju tih pritvorenih lica. To je tačno, zar ne? To je tačno?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Tako je. Tako sam ja naveo tu. Tako sam naveo.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Puno vam hvala. Da porazgovaramo onda o vašem svedočenju. Izvinite. Samo bih hteo pre toga da pogledamo sledeću stranicu, moja je greška što tako skačem. Pogledajte stranicu 0218-8286. Da li ste našli to? To je u gornjem desnom uglu?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Da, da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Dakle, čitam nastavak sa prethodne stranice: "Međutim, 21. novembra...", mada vi kažete 20. novembra "...pronela se vest da su lica koja su bila smeštena u hangaru na "Ovčari" nestala ili da su likvidirana. Ja u tom pogledu nisam imao nikakve zadatke, niti sam imao obavezu da proveravam da li se to zaista desilo, zbog čega je i ko je to učinio. Koliko je meni poznato, niko iz komande jedinice nije potvrdio tu informaciju. Šta više, nije mi poznato zbog čega je to učinjeno. Ja sam samo čuo da su oni u toku noći nestali i da su verovatno likvidirani. Ali ko je to učinio, ja to ne znam". Dakle, da postupimo na irski način. Idemo od kraja ka početku. Dakle, radi se o 1998. godini "Ali ko je to učinio, ja to ne znam". Pa vi možda u stvari i ne znate, ja ni ne tvrdim da ste vi bili prisutni u to vreme, ali ste imali prilično jasnu ideju o tome ko je bio prvoosumnjicheni, zar ne? Zar nije to tačno?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Ovo je pitanje koje sam ja dobio. Moje razmišljanje na ovo pitanje je bilo tako, jer sam ja znao da pripadnici vojske ne bi mogli takve stvari da čine. To je odgovor na pitanje sudije: "Ko bi to mogao da bude?" Pa ja sam onda rekao da verovatno mogu da budu svi oni koji su sve to vreme tako se i ponašali, a pripadnici vojske ni slučajno ne bi mogli to da urade, jer sam znao kakva je moja jedinica. Takve stvari starešine i vojnici u mojoj jedinici nikad ne bi učinili. To je moj... moj stav.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ali u pravu sam ako kažem da vi jeste znali narednog dana da je, u stvari, ono što se govorilo, bilo da su oni nestali ili da su pak ubijeni. To je tačno, zar ne? Takvo je bilo vaše saznanje 21. novembra. To je tačno, zar ne?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Pa ja nisam znao, ja sam čuo. Da sam znao, ja bih nešto preduzeo, ali ja nisam znao. Znati i čuti to je velika razlika. Znači, to... to je... to su različite konstatacije.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: I ponovo idemo unazad: "Koliko je meni poznato, iz komande naše jedinice niko nije potvrdio tu informaciju". Dakle "niko iz komande naše jedinice". Koja je to vaša komanda jedinice. Da li možete molim vas da nam kažete na koga tu mislite?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Na komandu Gardijske brigade koja je moja osnovna jedinica.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Dakle, možemo da pretpostavimo da je to Mrkšić, je li tako? Molim vas, da ili ne?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Pa komanda jedinice. Ako hoćete tako redom, idem: komandant, pa načelnik štaba, pa redom. Nećemo ih nabrajati. Zna se da je komandant bio Mrkšić.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: I koliko je vama poznato, Mrkšić nije učinio ništa da proveri tu informaciju, naravno, ukoliko je uopšte znao za to?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: To je pravo pitanje. Ja isto takvo pitanje postavljam. Naravno, ako je znao.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A Šljivančanin? Ni on nije ništa učinio, naravno, jer je to zavisilo od toga šta je on znao u to vreme, je l' tako?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Pa naravno, sve je to povezano. Pa ne možete da jedan čovek, da čelni čovek ili načelnik bezbednosti ne znaju ništa - i kako sada oni mogu da naređuju neke stvari. Ili nisu znali ili su znali. To će oni da kažu. Ja to sad u ime njegovo... i jednog i drugog oficira ne mogu da tvrdim, niti imam pravo tako da tvrdim - da li su znali ili nisu znali.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Pa hajde da se vratimo na vaše svedočenje. Vi ste nam rekli da je gospodin Šljivančanin pošao na neko čini mi se informisanje u komandi. Imao je samo nekoliko sekundi. Vi ste pomenuli "Ovčaru". On je otišao, vratio se, i rekao vam da ste dobro obavili posao. Izvinite, ne sećam se koje je ime upotrebio, ali rekao vam je "Dobro ste uradili. Znao sam da mogu da se oslonim na vas". Vi ste mu pomenuli incidente na "Ovčari", a pretpostavljam i u kasarni. To je tačno, zar ne? A gospodin Šljivančanin je rekao... da li hoćete da nas podsetite šta je tačno rekao? Nešto u smislu da će verovatno to da proveriti, je li tako?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Tako je.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Izvinite?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Tako je.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: I koliko je vama poznato, on nikada nije to učinio. To je tačno, zar ne?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Koliko je meni poznato, ja ne znam da li je proveravao. Znači, nisam dobio odgovor.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ja sam postavio vrlo jednostavno pitanje: Koliko je vama poznato, on nikada nije to uradio? Dakle, koliko je vama poznato?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Nije.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala.

TUŽILAC MOORE: Časni Sude, znam da ima još šest minuta do pauze. Nameravam da pređem na druga pitanja nevezano za izjave. Nadam se da će to da ide malo brže. Ali vratiću se na izjave nešto kasnije.

SUDIJA PARKER: U redu gospodine Moore. Nastavićemo u 11.15 časova.

(pauza)

SUDIJA PARKER: Gospodine Moore?

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Gospodine Vukašiniću, za trenutak ćemo da prestanemo da se bavimo izjavama i baviću se temama koje neće uvek da budu u

vremenskom kontinuitetu, pa se izvinjavam zbog toga. Sada bih želeo da se pozabavimo brifingom gospodina Šljivančanina od 19. novembra - to je tema kojom bih želeo sada da se pozabavimo. Da li je to u redu? Da li razumete?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Kad počnete, da vidimo šta...

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala vam mnogo. Znači, nema garancije. Koliko je bilo ljudi na tom referisanju sa gospodinom Šljivančaninom kada su davani zadaci?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Nije mi poznato trenutno, ali svi su bili iz odeljenja bezbednosti. Treba se prebrojati, ali sada... Znači, svi su bili.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A samo to referisanje, po pravilu se događalo posle onoga što bih ja nazvao "komandnim referisanjem" kod Mrkšića. Da li sam u pravu ili nisam?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Da, nakon komandnog referisanja.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Znači, ako je komandno referisanje bilo recimo, ja ne govorim ni iz kakvog posebnog razloga, ali samo pretpostavimo, ako je počinjalo u 18.00 časova i završavalo u 19.00 časova, onda bih ja nazvao referisanje organa bezbednosti ili referisanje kod gospodina Šljivančanina nešto što se događalo posle toga?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Tako je.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A to je bilo tako i 19. novembra, zar nije tako?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Svaki dan je bilo referisanje kada je on tu, tu u isto vreme, oko osam, pola osam - do momenta dok ja nisam otišao na komandno mesto, znači od 9. jedanaestog, kada sam postavljen za komandanta komande mesta. Onda nisam bio član tog tima gde se referisalo.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ali 19. novembra vi ste bili tamo?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Ja sam bio pozvan.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Koje je zadatke izdao gospodin Šljivančanin 19. novembra uveče? Dajte nam samo približnu sliku o tome?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Ja sam dobio zadatak i otišao sam sa referisanja. Znači, nisam slušao ostale zadatke, jer nisam mogao da slušam ostale zadatke.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li je izdat bilo koji zadatak pre nego što ste vi otišli, pre zadatka koji je vama dat?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Ja sam prvi dobio zadatak i bio sam slobodan, jer sam imao posla na mom komandnom mestu, i zato sam prvi dobio zadatak, a onda je on ostao sa svojim starešinama i izdavao zadatke koji su njemu poznati.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ali normalno je, kada neko ima referisanje, onda osoba koja vodi referisanje ima nekakav uvod u kom se generalno iznosi priroda zadataka koji treba da se izvrši, a onda se prelazi na konkretne zadatke. Da li to razumete?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Razumem to. Znači, osnovni zadatak je bio obezbediti sutrašnji dan, znači da se bezbednosne mere sve primene da bi se omogućila evakuacija ranjenika i bolesnih iz bolnice. Pa je onda po tim bezbednosnim merama i zadacima dao svakom zadatak. Ali ja sam prvi dobio zadatak - da ću to i to da radim. I ja sam ga zamolio da ja odem na svoje komandno mesto, jer sam imao i drugih poslova, a i da se pripremim za taj zadatak.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Znam da je možda to malo neobično, ali kao kod pomorandže - lice koje vodi brifing, inicira opšti oblik, a onda deli tu pomorandžu na delove, na komponente, na sektore pojedinim licima. Da li vidite moju analogiju? Nije baš neka, ali da li se vama čini da je tačna?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: To je metodologija rada u svakom procesu. Nije samo kod tog zadatka. Znači, postoji osnovni cilj zadatka koji je osnovni zadatak, i onda se on deli na delove, i svako dobija svoj deo posla. To je tačno. Mislim da se tu apsolutno slažemo.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala vam puno. Možda sada možemo da zaboravimo ovu pomorandžu i da se pozabavimo brojkama. Da li bi bilo tačno da se kaže da je smatrano da je otprilike 200 lica bilo u bolnici i da su predstavljali, u stvari, one koji nisu bili tamo? Da li bi to bila razumna brojka od 200 ljudi?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Ta brojka nije bila poznata. Mislite uveče, je li? Niko tu brojku nije znao. Ona se jednostavno stvorila sutradan, kad su nastali poslovi. Niko nije znao koliko čega ima tamo. Jer bolnica je tek bila zauzeta, i trebalo je utvrditi šta sve ima u bolnici. Tako da o brojci nije ni bilo govora, o nikakvoj brojci. Bilo je zadatak, osnovni zadatak da se obezbedi bezbedna evakuacija ranjenih i bolesnih, i da se sva lica koja nisu deo bolnice, ne predstavljaju osoblje bolnice, nego su lica koja su se sklonila u bolnicu, da se izdvoje i da se vidi koja su ta lica. Jer oni su vrlo mogli da utiču na bezbednost te akcije, odnosno operacije obezbeđenja ranjenika. Vi ne znate ko je tamo u bolnici.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ali vi jeste znali ko je u bolnici, samo niste bili sasvim sigurni u njihov identitet. Ali razlog zbog čega sam postavio ovo pitanje jeste što mi imamo operativni dnevnik 80. motorizovane brigade gde je dato upozoravajuće naređenje 19. novembra negde oko 18.00 časova u kom se navodi brojka od 200 ljudi - pripadnika HDZ-a i MUP-a, ne mogu tačno da se setim - koji se očekivao. Mene zanima da li znate kako se došlo do tog broja i odakle on potiče. To je prva tačka. A druga stvar je da je iskopana grobnica i mislim da je iz nje izvučeno 198 tela. Dakle, mene samo zanima kako ste vi saznali i odakle je 19. novembra došla ta brojka?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: O toj brojci nisam znao, jer ja sa 80. brigadom nemam ništa. I to je njihov... to... to je njihov dnevnik. Ja nemam uvid u njihov dnevnik, nit' sam znao. Ja o tim, znači, podacima koje vi govorite, ja jednostavno nisam bio upoznat. Niti sam znao.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Zato ću onda da pređem na drugu temu. Evakuacija sa Mitnice – vi ste nam rekli o tome da je gospodin Šljivančanin dobio poruku od

Vasiljevića vezanu za razmenu zarobljenika, odnosno hrvatskih snaga i oficira. Da li se toga sećate? Rekli ste nam... da ste o tome dali iskaz?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Da, da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A kada se govori o evakuaciji sa Mitnice, ona fraza koja se neizbežno koristi je "Mitnički bataljon". Da li ste vi čuli da se to tako naziva?

Sugestija je da su to u suštini, bili vojnici, borci?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Grupa, tako. To je neki termin koji sam ja koristio i koji ovako odgovora - "Mitnička grupa".

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hteo bih da pitam o percepciji koja je u to vreme postojala o ljudima u bolnici, pripadnicima HDZ-a i MUP-a i da li bih mogao da upotrebim frazu "ustaški zločinci". Da li ste vi ikada čuli o činjenici da su ustaški zločinci u bolnici?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Ja sam jedno vreme, znači dok sam bio operativac, imao izvore i podatke da sa... znači da takozvani "branitelji Vukovara" ili kako su ih zvali "hadezeovci", da su normalno izvodili borbena dejstva u sastavu svojih ciljeva. A da li su bili zločinci ili nisu, to se kasnije potvrdilo da je isto bilo zločinaca. Mi smo znali tačno kad smo dobili od pretpostavljene komande o kojim se zločincima radi. Nije to bilo u velikom broju, ali bilo je imena koja su nam dostavljana.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ova imena koja ste dobili, da li je to bilo prije ili posle evakuacije?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Prije evakuacije.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A ko je sve bio tamo, molim vas da nas još jednom podsetite?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Pa meni nije poznato sad koji su to ljudi bili. Mi smo završili proces. Bili su ljudi koji nisu bili bolesni, ono što se moglo utvrditi, i bili su ljudi koji su priznali da su se borili na strani hrvatskih snaga, i bili su ljudi koji su ćutali i nisu priznali ništa. I to je zato izvršen trijaž -da se utvrdi među njima, putem informativnih razgovora i drugih podataka, da se vidi da li ima zločinaca, koji su zločinci, koji su... ovaj, bili borci samo i tako dalje. To je stvar jednog procesa.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ali ja se oslanjam na ono što ste vi rekli: "Kasnije je utvrđeno da su počinjeni određeni zločini. Onda smo dobili od pretpostavljene komande spisak zločinaca koji su se tamo nalazili. To nije bio veliki broj, ali su nam predata imena". Dakle, radi se o imenima koja su vam data. To je tačno, zar ne?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Meni to nije dato. Ja ta imena nisam imao, niti sam mogao da imam, jer ta... takva imena dolaze u odel'enje bezbednosti.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Šta mislite kada kažete "odeljenje bezbednosti"?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Kod načelnika. On je taj koji prima informacije od pretpostavljene komande, instrukcije, i dalje prenosi na svoje organe - na kontraobaveštajnog pomoćnika i na ostale referente, u zavisnosti gde se koji nalazi referent u zoni odgovornosti.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A to su bila imena ljudi za koje se smatralo da su kriminalci. To je tačno, zar ne? To je tačno gospodine Vukašiniću, zar nije tako?
SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Pa vi mene stalno ovaj, testirate. Pa ja nisam čitao ta imena i čitao njihov dosije. Radilo se o izvesnom broju lica za koja se znalo da su počinioci krivičnih dela, da su vršili određene zločine i tako dalje, i da postoji mogućnost da se nisu predali, i da se nalaze tu u bolnici. I zato je i instrukcija bila da se to detaljno pregleda i da se vidi ima li takvih ljudi u bolnici - pošto je ona bila po našim saznanjima u tim završnim operacijama, bilo... bila je objekat... bolnica je bila objekat u kojoj su se sva ona lica koja su ostala, nisu htela da se predaju, a učesnici borbenih dejstava, oni su se presvukli i ušli u bolnicu. I to je činjenica koja je sigurna. Imali smo podatke sigurne o tome. Na više načina smo to utvrdili, i tako je to onda i... preduzete su mere u tom smislu.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Pretpostavljam da mislite na preduzete mere da se oni identifikuju? Je li tako?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Mislim da je takođe tačno da se kaže da je postojalo uverenje od strane JNA da su zverstva počinjena protiv Srba? To je takođe tačno, zar ne?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Zverstva su činjena i protiv Srba i protiv ostalih građana koji nisu prihvatili njihovu, da kažem, politiku.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Sada bih prešao na jednu drugu temu. Vi ste nam govorili o obaveštajnoj službi, o dokumentima i spiskovima, i spominjali ste prisluškivanje komunikacija. I mislim da se to radilo, zar ne?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Pa to su mere i radnje koje se svuda u borbenim dejstvima.... i to određene... određeni organi rade to - i s jedne i s druge strane.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ja ne kritikujem, niti pokušavam da optužim nekoga. Ja prosto kažem da je JNA imala te mogućnosti i da je zaista prisluškivala komunikacije. To je tačno, zar ne?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Da. Ali, imali su i oni mogućnosti da slušaju nas, isto. Mi smo bili jedinstvena vojska, jednako smo školovani, i podelili smo se preko noći na dve strane. Mi nismo imali nepoznatog protivnika. Mi smo imali protivnika, naše kolege koji su bili s nama u školi. Iste metode i principe smo...

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ja vas pitam...

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR:... primenjivali.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da. To ne osporavam. Ali hteo bih da se fokusiramo na ono što je JNA radila u to vreme. To nije kritika, već prosto jedan proces pokušaja da se utvrdi šta se događalo. Znači, vi ste prisluškivali i to je tačno, zar ne?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Ne. Ali moji... naši organi da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A oni su imali mogućnost da slušaju radio veze i telefonske razgovore. To je tačno, zar ne?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Sve razgovore. Radio, telefonske, žične. Sve moguće razgovore.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Vi možda znate ili ne znate odgovor na to pitanje. Ako ne znate, recite da ne znate. Da li ste znali da su prisluškivani razgovori onoga što bih nazvao "mirovnim pregovorima" ili "pregovorima o predaji", tamo pri kraju treće nedelje u novembru?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Ne. To mi nije poznato.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala vam mnogo. Da sada pređemo na jedno drugo područje. Vi ste nam rekli da su mislim 18. novembra, vezano za evakuaciju sa Mitnice, svi bili svuda a da su pojedini ljudi uzimali svoje automobile a vi ste, ne vi lično, oni su bili informisani da je "Ovčara" mesto izlaza. To je tačno, zar ne? I tačno je, zar ne, da je veći broj automobila završio na "Ovčari"?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Tačno je.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Opet, sećajući se onoga što ste vi rekli, da su automobili trebali da ostanu tamo sa ključevima u vozilu?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Kada se neko približava hangaru na "Ovčari", pretpostavljam da se slažemo sa tim, ide se pravom ulicom pored "žute kuće" a hangar na "Ovčari" je na desnoj strani. Da li se toga sećate?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li možete da se setite gde su ti automobili bili parkirani na "Ovčari"?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Znači, na pola puta između bele... "žute kuće" i hangara ima jedna livada na desnoj strani, i tu su parkirani.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: To su bili automobili koji su uglavnom pripadali privatnim licima. To je tačno, zar ne?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Tačno je.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Kada su ta vozila ostavljena, šta se dogodilo sa vlasnicima tih vozila?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Vlasnici su prevezeni autobusima u pravcu gde su želeli.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ali, mi znamo da neki od njih nisu uspeali da tamo stignu. Da li bi takođe bilo tačno da se kaže da je postojao jedan stalan problem sa ljudima koji su dolazili i potraživali te automobile - bez obzira na otvoreno pitanje da li su oni bili vlasnici tih automobila ili da li su imali pravo da voze te automobile?

SUDIJA PARKER: Ja čekam na odgovor.

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Ja sam, ovaj, pažljivo slušao, ali ne bih se složio da ti ljudi se nisu vraćali. Znači, ljudi koji su otišli autobusima, oni su otišli. Automobili su ostali tu, i automobili su bili zaštićeni. I niko nije krao automobile, nego su kasnije predati automobili u sabirni centar "Velepromet"-a, svi do jednoga. Mogu samo da kažem još samo - to se sećam. Jedan crveni... žuti Mercedes je bio nestao. Mi smo ga u toku dana našli i vratili. Znači, sve do jedan automobil je predat u sabirni centar "Veleprometa". To je moj odgovor.

SUDIJA PARKER: Gospodine Lukiću?

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Čuli smo odgovor, ali u pitanju gospodina Moorea ovu činjenicu koju je on naveo u pitanju, ja mislim da mi ni u jednom trenutku nismo čuli tokom ovog suđenja - da neki koji su tu došli tom prilikom na "Ovčaru" 18. sa automobilima, nisu uspeali da odu. Ja za taj podatak ne znam, pa ako kaže, neka nam kaže referencu, bar da mi znamo za taj podatak ovde u sudnici. Mi znamo za jedno svedočenje vezano za to i u tom svedočenju ta činjenica nije navedena.

TUŽILAC MOORE: Ja sam pokušavao da utvrdim preko svedoka da li je on, u stvari, bio svestan činjenice da su ljudi potraživali vozila ili nisu.

SUDIJA PARKER: Nastavite, gospodine Moore.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala vam puno. Dakle, da li možete da nam pomognete, kao prvo – da li su oni bili pod stražom? Da li je to tačno?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: I da je uvek postojala opasnost da će neko da dođe i da pokupi te automobile. Da li je to tačno? Kažem "postojala opasnost", postojala je verovatnoća da će neko da dođe i da pokupi te automobile. Da li bi to bilo tačno?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Postojala je opasnost.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: I uvek je postojala verovatnoća da je to mogla da bude osoba koja je zaista imala pravo ili koja se pretvarala da ima pravo na vozilo?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: E sad, mislim da je pitanje. Pa u ratu se gospodine Moore, u ratu se dešavaju sve one stvari koje nisu pod zakonom... zakonite. Znači, bilo ko da uzme automobil, a da nije legalno došao i odobreno mu, to je krađa. Krađa je da je i vlasnik uzeo sopstveni automobil da niko ne zna i krađa je da je bilo koje lice uzelo automobil. Znači, u tom smislu su bila obezbeđena i zato je bila opasnost i zato smo rešili da rešimo taj problem - da ne bi nestali automobili. Ko bi ukrao, to je pitanje. Da li bi ukrali građani ovo koji su tu ili neko drugi, to je sad pitanje. Ali je činjenica bila da je vrlo opasno da stoje na jednom mestu i da mi nismo imali dovoljno snaga da se bavimo raznoraznim obezbeđenjima.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Niste razumeli moju poentu. To je jednostavno: Da je postojala verovatnoća da će civili da dođu na područje "Ovčare" kako bi potraživali svoje vozilo. To je sve što ja kažem.

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: To mi nije poznato. Ja o tim takvim pretpostavkama sad sa ovog stanovišta možemo razmišljati, ali u to vreme - kad će ko da se vrat - to je bilo veliko pitanje.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: To je upravo moja poenta - da se nije znalo kada će neko da dođe da uzme svoj automobil.

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Tačno.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala vam. Vi ste na "Ovčari" bili u mogućnosti da zaštitite te automobile, je li tako?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Zaštitili smo.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Želeo bih da mi ovo objasnite: Vi ste otišli na "Ovčaru" 19. novembra sa majorom Šljivančaninom i rekli ste nam da je on izrazio zabrinutost zbog tih automobila i da je upravo on sugerisao da se automobili odvezu na "Velepromet". Da li se sećate da ste o tome svedočili?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li sam u pravu ako kažem da je to bila njegova sugestija?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A kada su automobili prebačeni?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: To je radio centar za zbrinjavanje u "Velepromet"-u. Ja mislim da su u jutarnjim časovima 20. prebačeni. 20. u jutarnjim časovima oni su došli, određena grupa njihovih iz "Veleprometa", Ljubinko Stojanović, takozvani šef tog štaba TO. On je došao sa grupom ljudi i prevezao sve... automobili su prevezeni u "Velepromet".

TUŽILAC MOORE – PITANJE: I zbog toga je do kraja jutra 20. novembra, verovatnoća da će civili da dolaze na područje "Ovčare" nenajavljeni – odstranjena, s obzirom da su automobili odveženi u "Velepromet", je li to tačno?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Mi smo imali zadatak da sklonimo te automobile, a o tim mogućnostim povratka tih ljudi, to meni nije bilo poznato.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ali to znači da civili ne bi dolazili na "Ovčaru" tokom popodneva ili večeri 20. novembra, jer automobili više nisu bili tamo. Rizik je bio smanjen, zar ne?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Oni su odveženi gospodine Moore, oni su odveženi u Hrvatsku, u Srbiju, shvatate vi to? Znači, nijedan... nijedno lice nije ostalo tu. Oni su odveženi po svojoj želji, jedan deo u Hrvatsku, a jedan deo u Srbiju, tako da je njihov povratak bio verovatno posle mesec dana, dva - šta ja znam kad su se vraćali. Ali to nema govora da se oni vrate sutradan da uzmu automobile.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li mogu da vas pitam sledeće, a vi ćete možda moći da mi pomognete odgovorom, a možda i nećete? Da li znate kako su pojedinci znali da je 20. tokom popodneva i uveče objekat na "Ovčari" prazan? Da li znate kako je to utvrđeno? Pitam se sledeće: možda je neko otišao na "Ovčaru"?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: To mi nije poznato.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Jer, kako to mi shvatamo, objekat na "Ovčari" je odabran tokom popodneva 20. novembra ili ranog popodneva 20. novembra. Bar je takav utisak?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Vaše insistiranje na toj temi meni uopšte nije poznato. Ja vam kažem da nisam znao uopšte o "Ovčari". Molim vas o tom pitanju me nemojte pitati ništa. Da li je prazna, nije prazna, ko je rekao, ko nije, ja stvarno nemam odgovor za vas po tom pitanju, jer nisam znao.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala vam lepo. U tom slučaju ću da pređem na drugu temu. Pozabavimo se onda sa 20. novembrom i činjenicom da ste se vi vratili sa "Ovčare" i otišli na mesto koje ću ja da nazovem "područje komandnog mesta u Negoslavicima". Da li shvatate temu kojom želim da se bavim?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Ja sve razumem kad mi je jasno. Ali počnite, pa ćemo videti.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ja ću dati sve od sebe. U tom trenutku kada ste se vratili na komandno mesto, vi ste znali sledeće: došlo je do procesa trijaže u bolnici, a to se odvijalo uz pretnje od strane odreda Teritorijalne odbrane Petrova gora, ali se ništa nije dogodilo. Drugo, vi ste znali da je u kasarni JNA bilo prilično teških pretnji i vi ste to javili Šljivančaninu, međutim ništa se nije desilo, osim, kao što ste vi rekli, nekoliko udaraca. A treći element je da ste bili na "Ovčari" i videli ste tu istu grupu, zajedno sa ostalima, i bilo je sasvim jasno da su počinjene radnje nasilja, ne na vašim pojedincima ali su počinjene radnje nasilja i da je atmosfera tada bila krajnje neprijateljska. Da li je to tačan prikaz onoga što ste vi rekli po tom pitanju?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: To je sve tačno kako sam ja rekao - do "Ovčare". Znači, takve manifestacije su bile, i meni su bile poznate. One su bile prenete, i sve je to bilo prisutno u tom obimu - u kome sam ja i dao iskaz.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Dolazite na komandno mesto. Mislim da ste nam rekli u toku vašeg svedočenja da je to bilo 16.00, 16.30 časova poslepodne. Da li možemo da pretpostavimo, umesto da nastojimo da utvrđujemo koje je bilo vreme, da je to bio dan, noć, da li je to bilo u vreme sumraka? Da li bi to bilo tačno ili ne?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Ja sam to... Videlo se još. Znači, kad sam krenuo sa "Ovčare", bilo je još vidno vreme, ali je znači za kojih pola sata već je bio onaj, što kažemo, zimski sumrak. Tamo sumrak pada u to vreme, negde oko četiri - pola pet.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Želeo bih da se pozabavimo vašom odlukom da odete i vidite vašeg komandanta gospodina Mrkšića. Vi ste koristili sledeći izraz, ako sam

dobro zapisao: "Moja je dužnost bila da ga obavestim o promenama i problemima na "Ovčari". Šta mislite pod tim "moja dužnost"?"

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Da vam objasnim šta mislim pod tim? Pa to je moja obaveza, zato što sam silom prilika došao u situaciju da budem doveden do tačke u kojoj sam se našao - na "Ovčari". Znači, sve... znači, sav taj put je meni bio nepoznat, od kasarne do "Ovčare". Ali ja sam ostao i dalje da do kraja završim. Ja sam mogao da napustim na pola puta, a to bi bilo onda neljudski. Nego ja sam do kraja morao da izdržim sve to i da završim zadatak. A zašto sam imao potrebu? Pa komandant je naj... tako naše knjige i propisi kažu, najodgovornije lice u zoni odgovornosti, za sve je kriv, za sve je dobar. Znači, to je tako. I ja sam upravo otišao pred samo referisanje da ga obavestim, iz razloga što će u tom trenutku svi komandanti biti prisutni, gde će on moći da reši problem i da direktno izda zadatak komandantu 80. brigade, da preduzme mere da se... mislim, to je moja pretpostavka. Znači, komandanti bataljona i brigada tu, referisanje, problem prisutan. Najsvežiji i najbolji trenutak da se taj problem reši, da se... I u tom smislu sam ja jedno, da kažemo, pola sata, sat vremena sačekao da nisam odmah otišao, i to je moja obaveza kao oficira, s obzirom da su bili problemi, da se ceo tok događaja promenio, ja sam bio dužan da kažem šta se sve desilo, da se ne bi i dalje dešavalo, odnosno da se preduzmu mere da taj problem ne eskalira i da bude rešen. I u tom cilju sam ja preventivno imao ulogu da obavestim komandanta, pukovnika Mrkšića.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala vam na tome. Međutim, kada ste otišli u kasarnu JNA, bilo vam je rečeno da je komandant naredio da autobusi idu na "Ovčaru". Dakle, na osnovu informacija koje su vam bile dostupne, vi ste znali da je komandant naredio da autobusi idu na "Ovčaru"? To je tačno, zar ne?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Takve su bile izjave. Ja nisam znao... Znači, ja sam primio takvo obaveštenje od potčinjenog gospodina Predojevića i ja nisam... Znači, sve je to tačno. Čuo sam, rekao je da je komandant naredio da idu na "Ovčaru". Ali za to što je on meni rekao, to meni nije bilo opravdanje da je to normalno. Ja sam shvatio da nešto tu nije u redu, jer ja sam dobio zadatak dovde, sad se zadatak menja. Ali ja nisam mogao da prekinem zadatak. Zadatak mora da se izvrši do kraja u vojsci, pa onda da se žališ. To je pravilo: ako imaš primedbi da se žališ - možeš da se žališ. A zadatak se ne može ostaviti na pola.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Kada ste rekli "nije normalno", da li mogu da vam sugerišem da je ono što se dogodilo bilo "čudno"?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Gde se desilo? U "Ovčari"? Ne da je... Pa čudno. Slažemo se.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A zašto je bilo čudno?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Zato što je promena pravca za mene bila čudna. Ja nisam znao zbog čega se menja pravac. Ja sam se sav pripremio i usredsredio na osnovni zadatak: kasarna, iz kasarne - pravac Mitrovica. To je moj... u tom smislu sam se ja i pripremao. To je bio moj osnovni zadatak. I vi u nekom vremenu dobijete neku drugu maršrutu o kojoj nemate informacije, niko vam ne kaže, ovaj, tačnu informaciju. Čujete: rekao ovaj, rekao onaj. I na kraju dođete tamo i vidite da je ta situacija čudna. Pa čudna. Tako je. Dobro ste rekli. Da nije bilo tamo, ne bi bila čudna, nego bi bilo sve u

redu - da je ostala u kasarni. U tome je problem. A u tom problemu nisam ja. Ja sam izvršilac zadatka. Ja vas molim da vidite gde je problem pomeranja linije iz kasarne do "Ovčare", ko je tu problem i zašto je to problem. To je drugo pitanje i to je pitanje van moje nadležnosti.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li onda to mogu da sagledam na ovaj način. Možda je to bilo čudno, ali ta informacija je bila posledica naređenja komandanta. Dakle, kada ste vi otišli do komandanta, zar ne bi moglo da se kaže da je taj odlazak imao dvojaku svrhu. Prvo – da utvrdite da je Mrkšić zaista bio odgovoran za preusmeravanje. I drugo – da mu date do znanja o događajima i incidentima kako u kasarni, a još više na "Ovčari" - koji su kod vas izazvali zabrinutost. Da li je tačno to kako sam ja rekao?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Tačno je ovo drugo, a ovo prvo ja... ovo prvo nije u mojoj ingerenciji da ja... komandant... da proveravam ja komandanta i da li je on naredio ili nije. On zna šta je naredio. Tu je komandant, pa može da kaže šta je naredio. Ali ovo drugo - da. Znači, ja sam, ako je on svestan šta je naredio, to ja... tu ja nemam šta da pričam po tome. Ali nije možda bio upoznat šta je tamo se desilo, ili nije dovoljno bio upoznat. E, to je moja uloga kao neposrednog izvršioca da kažem: "Da. Vi ste rekli da je on... da budu tamo, ali tamo ima toga... tih i tih problema, da znate". Ovaj drugi deo je apsolutno moja uloga i mesta sasvim opravdano - da informišem komandanta o problemima i da predložim mere. Moje je pravo da predložim mere. Da li će komandant da prihvati moje mere ili će da odredi sam druge, to je njegovo pravo.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Dakle, vi ste kod njega otišli da biste ga obavestili o problemima koji su kod vas izazvali zabrinutost i kako biste pokušali da utvrdite da li postoje mere koje bi mogle da spreče da ti problemi eskaliraju van svake kontrole. Da li je to tačno?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Tačno je.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Mislim da je gospodin Mrkšić rekao: "Vi možete ići". Da li iz toga može da se zaključi da vam on nije dao nikakva uputstva u vezi sa tim šta da uradite. Da li je to tačno?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Tačno je.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: On nije ni sa kim kontaktirao u vašem prisustvu kako bi prevladao te uočene probleme. Da li je to tačno?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: To mi nije poznato. On je posle toga imao sastanak, što sam rekao, znači svi komandanti su došli i...

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Slušajte pitanje, gospodine Vukašiniću, molim vas. On nije kontaktirao ni sa kim u vašem prisustvu da bi se prevazišli ti uočeni problemi. To je tačno, zar ne?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: On vam nije objasnio o Vladi, niti o promeni maršrute. I to je tačno, zar ne?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Tačno.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A takođe je tačno da on vama nije rekao a ni naznačio da je primio uputstva ili smernice od drugih oficira ili od pretpostavljenih oficira. I to je tačno, zar ne?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Tačno.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala vam. Idemo onda dalje – do gospodina Šljivančanina. Referisanje je bilo negde oko 18.00 časova. Očigledno, vreme je variralo od dana do dana, ali vi ste na trenutak gospodina Šljivančanina kako dolazi. Da li je to tačno? O tome ste svedočili?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Tačno.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala vam. Otišao je na komandno referisanje. I to je tačno, zar ne, koliko vi znate?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Tačno.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A vi ste tu informaciju dali Mrkšiću pre komandnog referisanja. I to je tačno, zar ne?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Tačno.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Zatim ste razgovarali sa gospodinom Šljivančaninom. E sad, moje... moje izvinjenje što sam nešto propustio. Kada ste videli Šljivančanina, a on je bio na putu za komandno referisanje, zar nije tačno da ste mu kratko samo napomenuli probleme koje ste uočili toga dana?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Tačno. U par rečenica.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala vam. Dakle, kada je gospodin Šljivančanin došao ili kada ste razgovarali sa njim, mislim da je to bilo zato što je on vas pozvao, je li tako?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Tako je.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li je takođe tačno da se kaže da ste vi obavestili gospodina Šljivančanina, u suštini, o onim istim činjenicama o kojima ste obavestili i gospodina Mrkšića? To je tačno, zar ne?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Naravno.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A koliko vi znate, on nije kontaktirao Mrkšića u vezi sa informacijama koje ste mu dali?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Nije mi poznato.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Pa on nije uzeo telefonsku slušalicu u ruke, a nije ni rekao: "Idem sada da vidim gospodina Mrkšića". I to je tačno, zar ne? On nije uradio ništa slično. I to je tačno, zar ne?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Pa ne znam šta je radio. Ja... u tom trenutku kada je bio... ja kad sam bio kod njega, nije. Ali posle toga... ja nisam sedeo tu satima. Ja

sam... Mi smo bili na pola sata, i ja sam otišao dalje. Da li je on zvao njega ili nije... U mom prisustvu ne.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: U redu. Onda ćemo da se pozabavimo sa tih pola sata kada ste vi bili tamo. Dakle, tokom tih pola sata on nije kontaktirao Mrkšića. Da li je to tačno?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Tačno.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: On, na osnovu onoga što ste vi rekli, nije ni sugerisao da se ode do "Ovčare" da bi se videlo da li ima nekakvih problema koje bi on mogao da reši. Da li je to tačno? To je nešto što ste vi rekli pred ovim Sudom.

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Pa nije meni sugerisao ništa. A da li je komandantu, to meni nije poznato.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Postavio sam vam jednostavno pitanje. Bavimo se samo sa tih 30 minuta. I dakle, može da se kaže da tokom tih 30 minuta kada ste mu dali iste informacije koje ste dali i Mrkšiću a na osnovu svedočenja koje ste ovde dali, on nije sugerisao da se ode na "Ovčaru". To je tačno, zar ne?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Tačno.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Takođe je tačno da se kaže da u vašem prisustvu on nije kontaktirao ni sa kim da bi utvrdio šta se na "Ovčari" događa. I to je tačno, zar ne?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Tačno.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A takođe je tačno da se kaže da je on rekao da će verovatno kasnije da pogleda o čemu se radi?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Tačno.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Na osnovu svedočenja koje ste dali i na osnovu saznanja koja ste imali, vi ne znate da li se on zaista time pozabavio? To je tako na osnovu vašeg svedočenja?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala vam.

TUŽILAC MOORE: Molim časni Sude za trenutak strpljenja. Želeo bih da ubrzam celu stvar, tako što ću da pregledam neke stvari.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ovo sada ne ide vremenskim redosledom, ali želim da se sa tim sada pozabavim ako mogu. Izvinjavam se na konstrukciji reči. Da li je tačno da ste vi ušli u hangar na "Ovčari"?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Kada? Taj dan kad sam prevezao ljude?

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Izvinjavam se što sam mislio da ćete da znate. Dakle, pitao sam vas da li ste u vreme kada su 20. novembra ljudi odvedeni tamo, bili u

hangaru? Sećate se tri autobusa kada ste otišli, videli ste gospodina Panića i popričali sa njim?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: 20. kada sam video gospodina Panića? Pa ja sam bio u hangaru i reagovao na te ljude i izbacio ih napolje. Ja sam to govorio. Da sam bio i da sam ih izbacio napolje. Ako ste na to mislili?

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da, na to sam mislio. Hvala vam. Upotrebili ste sledeći izraz, ja sam to zapisao rukom: "Oni su pod našom kontrolom, oni su pod našom nadležnošću". Šta ste mislili sa tim?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Pa da su... Mislím, sama reč govori šta sam mislio. Znači da su pod nadležnošću vojske. Nisu pod nadležnošću neke druge jedinice, znate. Vojska je jedina koja je odgovorna tu bila. I u to vreme je vojska znači vršila evakuaciju, vojska je znači čitavu operaciju bila... i sad odjednom, u nekom trenutku to nije vojska... naše, nego nečije drugo. Znači, to je, ja sam u tom smislu da je to naša obaveza kao jedinice, odnosno komande Operativne grupe Jug. U tom smislu.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala vam puno. Jednostavno pitanje: Noću 20. novembra, u vreme kada su ti ljudi bili u hangaru na "Ovčari" - a znamo šta se tamo događalo, ne samo od vas, nego i na osnovu onoga što su drugi rekli - da li je tačno da kada je policija povučena, ti su ljudi u hangaru ostali bez ikakve zaštite? To je tačno, zar ne?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Ja u tom... iz tog trenutka, kad pričamo, iz tog vremena, to meni nije bilo poznato. Ali sad kada konstatujemo da je tako bilo, onda je to tako bilo.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ja ne govorim u kakvoj ste vi situaciji tada bili. Ja vam samo dajem opis situacije. Vi ste znali šta se događalo. I Pitam vas jednostavno pitanje: U trenutku kada je policija, vojna policija povučena, ti ljudi u hangaru su bili potpuno nezaštićeni. To je tačno, zar ne?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Ako je tako bilo, tako je.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Dakle, ko je naredio da se vojna policija povuče 20. novembra uveče?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: To mi nije poznato. O tome nisam znao ništa. Ni dan-danas ja ne znam ko je to naredio. I voleo bih da znam, i voleću da znam ko je taj. To je pravi odgovor na... I tu treba da se dokaže – ko je taj ko je naredio to da se uradi. Ja sa velikim zadovoljstvom čekam to da čujem, i voleo bih da čujem - ko je taj naredio da se jedinica povuče sa obezbeđenja i da se ljudi ostave sami, za koje sam ja svoj lični život uložio više puta i zaštitio ih. S punim pravom tražim i molim poštovani Sude, to se mora utvrditi. To je vrlo bitna stvar.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li ste vi zaista 20. novembra rizikovali svoj život u hangaru na "Ovčari"?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Izvinjavam se. Pa to vama izgleda možda ovako čudno ali - rat je to. A koliko sam puta ja reskirao život, to ja ne mogu da vam objasnim, ako niste bili u ratu. Svaki dan u ratu je život na kocki, gospodine Moore. Ova

glava je puna ratova. Ja nisam početnik. Ja sam profesionalac, i prošao sam mnoga ratišta. I ovo kada kažem, znači izlažem sopstveni život da zaštitim ljude, i ja sam to uradio. Ne... nije.... ne, ne ističem kao nešto bog zna šta. Ali hoću da kažem da smo mi oficiri u toj jedinici Operativne grupe Jug izrazito bili časni i poštteni, i poštovali prava ratovanja i Konvencije ženevske (The Geneva Conventions) - i tu nema sumnje.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li ste zbog toga gospodinu Šljivančaninu rekli da stvari mogu da budu mnogo drugačije u ratnim okolnostima - kada ste ga obavještavali o opasnostima?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Vi nemojte sad da vežete za ovo što ja kažem. Ja samo hoću da naglasim ono što vi spočitavate meni da sam ja, ovaj, malte ne odgovoran. Ja hoću da vam naglasim da sam ja maksimalno se uložio da zaštitim ljude. I u tom smeru hoću da vam dokažem da sam sve živo preduzeo u mojoj mogućnosti, kao oficir, kao profesionalac, kao ovaj, izvršilac jednog zadatka. I u to smislu ja inače... što se tiče toga... ovo što sam ja... ovo sam usput rekao, ovaj, nije u pitanju da sam ja njega upozorio zbog mog života. Ne, apsolutno.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Pa ja to mogu da kažem, zato što je to u vašem iskazu, na strani 40, red treći. A u vezi je razgovora koji ste imali sa Šljivančaninom: "Ja sam mu rekao da je bezbednost u redu, ali sam ga takođe upozorio da akcije poput ovih mogu biti otežane pod okolnostima koje su preovladavale u to vreme ratne situacije". Znači, vi navodite da su to preovlađujuće okolnosti u to vreme, u vreme ratne situacije, i da to može da učini situaciju gorom. Zar nije to tačno? I zar nije to bila vaša poenta?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Ja sam hteo da ukažem majoru Šljivančaninu da znači ti postupci, znači izdvajanja lica u grupama, pa puštanje na slobodu, pa ponovo da... kad bi se desio ponovo takav postupak, u tom sam smislu... nemojte... jer to iritira i onako, ovaj... iritirane ljude. I onda je najbolja varijanta je da ljudi ne budu u kontaktu sa njima, da su izolovani, i to je najveća bezbednost koja može da se pruži. Znači, nikakva mogućnost otvaranja prostora da oni ulaze... izvinjavam se, da oni ulaze u autobuse, da oni ulaze u hangar. Znači, u nekom nedodirljivom prostoru su se mogli izuzetno dobro kontrolisati - kad su ljudi zaštićeni. Znači, to otvaranje, prevoženje i prebacivanje, to je onaj... ona radnja koja stvara uslove da oni mogu da ispolje tu agresivnost. I zato sam ja insistirao da se na te takve postupke ne ide, nego da se time završi sa ovom prvom grupom koja je bila, i da se time više ne služimo. Jedino izolacija je bila pravo rešenje da se oni spase.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala vam mnogo, zaista.

TUŽILAC MOORE: Časni Sude, ja sam skratio svoje unakrsno ispitivanje, iako to možda nije odmah uočljivo, očigledno. I mislio sam da ću da završim do 12.45 časova. A sada bih želeo da pređem na drugu temu, a takođe bih hteo da skratim svoje unakrsno ispitivanje danas popodne, kako bi mogli da započnemo rad sa sledećim svedokom lagano. Da li bih mogao onda da zamolim Sud da prestanemo sa radom malo ranije i da malo ranije počnemo, ukoliko je to moguće?

SUDIJA PARKER: Da li mislite sada, gospodine Moore?

TUŽILAC MOORE: Da, upravo to mislim?

SUDIJA PARKER: To je rano. Ne baš samo malo ranije.

(Pretrեսno veće se savetuje)

SUDIJA PARKER: Da li bilo kome od advokata ili onih u sudnici koji nam pomažu neodgovara ako bismo nastavili sa radom u 13.45 časova, umesto u 14.00 časova? Ja pokušavam da vidim kroz ova zamračena stakla. Gospodine Lukiću?

ADVOKAT LUKIĆ: Samo unapred da kažem da može da se desi za sledećeg svedoka da... a to ću saznati sada u pauzi, da zatražimo da eventualno počne kasnije. Zato što ono što znam sada, a to je da je gospodin Marić danas imao intervju sa Tužilaštvom (OTP), konkretno sa gospodinom Weinerom, to smo juče ugovorili. Ja sam molio da gospodin Bulatović bude prisutan, i meni je gospodin Weiner rekao da će se složiti. Ako je to tako, i ako me gospodin Bulatović upozna da je upoznat i bio prisutan intervjuu, i ako nakon toga nema razloga da ponovo obavlja neki dodatni *proofing* sa svedokom Marićem, onda ćemo da se odmah prihvatimo i složimo ako gospodin Moore, znači, završava ranije, i moje... moj... moj *re-examination* ne traje dugo, da gospodin Marić uđe. Ali, ako dobijem informaciju da je rađen intervju sa svedokom, a da mi ne mo... ne možemo s njim da eventualno još prođemo neke teme, ili da nije gospodin Bulatović bio prisutan tom intervjuu, to bi bio razlog da ja zamolim da se to pomeri. Znači, samo je to moja mala, da kažem, rezerva. A odmah čim... posle pauze, ja ću vam reći i obavestiti vas o čemu se radi. Ja sam takođe hteo da iskoristim priliku, pa bih predložio kad završi gospodin Vukašinović da vas obavestim, sve učesnike u sudnici o našim planovima za dalji tok postupka. Mislim da je to vrlo korisno za sve ovde, kako nam se, da kažem, razvija *case* i imamo nameru da odustanemo od nekih svedoka. I mislim da smo u vrlo dobrim okvirima, što će verovatno ovde sve obradovati da završimo naš *case* čak možda i malo ranije. I bilo bi zgodno da vam to verovatno kažem zbog onog ponovnog dolaska P-002, i zbog vaših daljih planova u vezi odluke, pa sam mislio da to kažem kad završi gospodin Vukašinović?

SUDIJA PARKER: Gospodine Lukiću, celo vreme ručka bićemo u neizvesnosti. Shvatite da sada zasedamo duže, kako bismo bili sigurni da vi možete da završite u vremenu koje ste naveli. Ja bih želeo da uverim predstavnike obe strane da sam toga svestan i da ćemo da iskoristimo što je moguće bolje raspoloživo vreme. Dakle, čekamo šta ćete da kažete, a pošto vidim da nemate ništa protiv da počnemo u 13.45 časova, sada ćemo da prestanemo sa radom i nastavićemo u 13.45 časova.

(pauza)

SUDIJA PARKER: Gospodine Moore, izvolite.

TUŽILAC MOORE: Hvala časni Sude.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Gospodine Vukašiniću, želeo bih da se pozabavim sledećim. Naime, vi ste nam dali jedan prikaz događaja u vašem iskazu, a ja bih želeo da se pozabavim drugim vašim iskazom, jer ste, što nije uobičajeno, dali dva iskaza. Želeo bih da vas uputim na izjavu koju ste dali Tužilaštvu. To je tabulator broj 6, a na engleskom je broj 5. Vi ste to već videli jer se time pozabavio gospodin Vasić. Za vas je to tabulator broj 6 i svi su paragrafi obeleženi brojevima da vam bude lakše. Da li imate tu izjavu pred sobom?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Imam dva kratka pitanja pre nego što počnemo. Vi ste nam rekli, ja mislim, da ste rođeni na Kosovu? Da li je to tačno?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Tačno.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Zašto se onda po nacionalnosti izjašnjavate kao Crnogorac?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Zato što mi je otac Crnogorac iz Crne Gore. To je moje pravo.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Vi imate pravo da se izjašnjavate kako god želite gospodine Vukašiniću, čak i kao Kazakstanac. Ja sam samo hteo da znam zašto Crnogorac. Drugo pitanje je: Imena ljudi koji su prisustvovali razgovoru. Vidim da je bio prisutan i gospodin Borisavljević. Da li je to tačno ili nije? Da li je on bio prisutan tokom jednog dela intervjua, kao što se čini?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Ne znam gde je... Mislite gde je bio prisutan? U kom smislu?

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Pa ako pogledate naslovnu stranu, tamo stoji vaše ime, prezime, zatim datum rođenja - 15. avgust 1954. godine. Dakle, vi ste nekih godinu i tri meseca mlađi od gospodina Šljivančanina. I zatim sasvim na kraju te stranice daju se "imena svih prisutnih lica tokom razgovora." Da li vidite to?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Izvinjavam se, sad mi je jasno. Izvolite?

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Dakle, imamo gospodina Borisavljevića, gospodina Džuru, Paolo Pastore-Stocchia, Franjića i zatim gospodina koji pretpostavljam da je iz komisije za saradnju sa Hagom. Ja sam pitao samo u vezi sa gospodinom Borisavljevićem. Da li je to onaj isti Borisavljević koji je bio pripadnik organa bezbednosti, koji je bio zadužen za "Velepromet" 1991. godine?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Datumi informativnih razgovora su 16. i 26. novembar. Pretpostavljam da se razgovor vodio 16. novembra i zatim pretpostavljam da je došlo do ponovnog čitanja izjave. Da li je to tačno? Da li možete da nam pomognete u tome?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li je gospodin Borisavljević bio prisutan na informativnom razgovoru?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Ne. Razgovor je vodio gospodin Džuro Vladimir u prisustvu ovoga Paola prevodioca, i pukovnika Mojsilovića, i ja. To je greška. Ako stoji, to je greška. Ne.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Pa, da li je Borisavljević bio sa vama u nekim od tih dana, čak i ako nije bio prisutan tokom samog razgovora?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Ne, ne.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Dakle, možemo da zanemarimo ime gospodina Borisavljevića. Jednostavno da ga precrtamo olovkom?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Apsolutno.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Dakle, kako ne bi bilo nesporazuma, ja sam se raspitao da li je on bio tamo ili ne, i Tužilaštvo se ne seća. Vi dakle kažete da nije bio tamo?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Tačno. Nije bio. Tvrdim da nije bio.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala vam puno. Da li onda možemo da pogledamo neke aspekte vaše izjave Tužilaštvu. Paragraf ili strana broj 13. To je stranica broj 4 od ukupno 10 na engleskoj verziji.

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Paragraf 13. Uopšte ne sumnjam da ste vi nedavno pročitali ovu izjavu, zar ne? Da?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Paragraf 13 kaže ovako: "Znam da je sredinom novembra 1991. godine malo pre pada Vukovara, Vojislav Šešelj posetio našu operativnu zonu". E sad, mi imamo svedočenju da je do Šešeljeve posete došlo 13. novembra, što je očigledno malo pre pada Vukovara. Da li bi taj datum, odnosno to vremensko razdoblje bilo tačno - kako se vi sećate?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Pa mislim da je to malo ranije. Po mom nekom sećanju, da je to ranije. Ne bih mogao da vam dam tačan odgovor, ali meni se čini da je malo ranije... taj 13. nije nego je možda još ranije došao. Ne mogu da se setim, ali znam da je bilo u novembru.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li vas je gospodin Lukić pitao nešto u vezi sa Šešeljevom posetom, kada vas je pripremao za svedočenje, kada ste razgovarali o svedočenju?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li možemo da pogledamo šta dalje stoji u paragrafu broj 13? Vi lično niste imali ništa sa ovom posetom: "Znam da je on posetio

članove Srpske radikalne stranke u Vukovaru, pošto su njegovi dobrovoljci bili u okviru našeg vojnog sastava, i prilikom posete ovim jedinicama on je takođe posetio i našu zonu odgovornosti. I znam da su mnogi pripadnici odreda Leva Supoderica bili dobrovoljci Srpske radikalne stranke". I dalje onda kažete kako je on došao i da ste ga videli kada je prošao pored komandnog mesta u Negoslavcima. Mene u stvari interesuje ovaj sledeći red: "Takođe sigurno znam da je posetio komandu TO Petrova gora i Leva Supoderica. Ova komandna mesta nalazila su se u privatnim kućama u oblasti Petrova gora". I kažete dakle: "Sigurno znam da je posetio...". Kako to da vi znate da je on posetio? Da li ste vi možda bili na tom sastaku, što bi naravno bio jedan od poštenih razloga da za to znate?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Nisam bio na sastanku, ali znam da je bio, obilazio prednji kraj i... normalno da je... bio kod njih. On je došao zbog njih, nije došao zbog nas. Ali nisam bio na sastanku.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: I dalje stoji: "Bilo je normalno da neko od organa bezbednosti Gardijske brigade nadgleda ovu posetu. To je bila odgovornost kapetana Borče Karanfilova, zato što je on bio oficir za bezbednost Prvog jurišnog odreda, ali ne znam da li je bio prisutan prilikom ovog susreta, a znam da je poseta Šešelja trajala jedan dan". Videli ste da Šešelj stiže. Vi ovde u izjavi kažete da bi bilo sasvim logično i razumno da organ bezbednosti bude prisutan, odnosno... izvinjavam se, da nadgleda posetu. Da li ste bilo koga pitali da li je prisustvovao Šešeljevoj poseti Petrovoj gori?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Ja nisam nadležan da istražujem to ko je prisustvovao. Ali ja znam, ovaj, tad sam ja bio komandant komandnog mesta, znam da je poseta bila, da je prošla kroz komandno mesto, jer ne bi mogao da uđe da ja nisam znao, i znam da je otišao na borbene položaje - da obiđe svoje jedinice dobrovoljačke. A na pitanje da li bi bilo normalno, da li bi bilo... kako da... kako ovde stoji, to je pitanje od istražitelja, normalno da neko nadgleda, to je tako pitanje bilo... Ja sam rekao da svaka poseta je normalno da se nadgleda, i to je normalno. Ali da ne... da se nadgle... nadgleda... nadgleda u nekom smislu sedenja i prisustvovanja, ali da se isprati ta aktivnost u kontraobaveštajnom smislu, i da se vidi gde je bio i... u kom cilju je ta poseta i tako dalje. Znači, to je normalno bilo. Sad, ja sam ovde po redosledu kako je koju jedinicu po... po... pokrивao, znači operativno u to vreme to je bila nadležnost Borčeta Karanfilova, kao mirnodopska jedinica - on je bio nadležan. Da li je on tamo bio, ja sam rekao da ne znam, i da li je on prisustvovao - to ne mogu da vam kažem.

TUŽILAC MOORE: Mislim da imamo prigovor od strane gospodina Lukića.

SUDIJA PARKER: Gospodine Lukiću?

ADVOKAT LUKIĆ: Nažalost, na prevodioce, 64. stranica, red 23 svedok je decidirano rekao na pitanje istražitelja: "Da li bi to bilo normalno?" on je dao takav odgovor.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Časni Sude, nisam sasvim siguran šta to znači. Ali ono što jeste je da ste tu izjavu vi potpisali, je li tako?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala vam. Koliko ste vi dugo bili na području Vukovara?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Bili smo od 30. septembra do 24. novembra.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li ste ikada čuli da je možda Šešelj ranije dolazio?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Jer on je bio osoba koja je bila prilično poznata u javnosti, zar ne?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li znate na koji je on način uspeo da dopre do kuća koje su se nalazile na Petrovoj gori? Da li znate kakvu je pomoć dobio da bi stigao tamo?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: On je imao svoje obezbeđenje i svoje telohranitelje i svoje borce koji su ga pratili. Znači, sopstveno obezbeđenje.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li mogu da vas zamolim da pogledate paragraf broj 17 ove izjave? To je na samom kraju tog paragrafa, a tiče se objekta "Velepromet" - a: "Mislim da su većina ljudi u tom sabirnom centru bili civili. Ne znam da se bilo kakvo maltretiranje dogodilo u ovom centru, ali verujem da bi kapetan prve klase Srećko Borisavljević bio u mogao da vam da detaljnije informacije o tome šta se tamo dešavalo. Ja sam tamo bio samo jednom ili dva puta". Dakle, na početku vaše izjave stoji ime gospodina Borisavljevića - to mora da je greška. Da li znate gospodina Borisavljevića? Da li ga još uvek poznajete?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Poznajem. On je moj kolega dok smo radili zajedno. A inače, on je sada u penziji.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li znate, ne zanima me da mi date njegovu adresu, nego da li ste u kontaktu sa njim, ako bude potrebe - da li možete sa njim da stupite u kontakt?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Normalno. Znači, nisam u kontaktu, on je malo bolestan. Ima neke probleme sa zdravljem, ali može se stupiti u vezu.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Dakle, ako bi Odbrana želela da ga kontaktira i da ga pozove kao svedoka, vi biste bili voljni i bili bi u mogućnosti da im pomognete, je li tako?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Ako treba, apsolutno.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala vam puno. Idemo dalje. Stranica 6 od 10, paragraf 25. Želim da vas pitam jedno ili dva pitanja u vezi sa ovim paragrafom. U njemu piše: "Zahvaljujući mom prepoznatljivom prirodnom autoritetu koji sam imao, dobio sam zadatak od majora Šljivančanina da sprečim bilo kakvo nasilje oko bolnice. Lično sam razgovarao sa Miroljubom Vujovićem i Stankom Vujanovićem. Miroljubu Vujoviću sam rekao da treba da drži svoje ljude pod kontrolom. Jedan od ovih boraca je

držao pušku uperenu u moj stomak i pretio da će da me ubije. Sećam se da smo imali gadnu prepirku". Sada bih želeo da pogledamo jedan ili dva dela ove izjave: "Zahvaljujući mom prepoznatljivom prirodnom autoritetu", ovo možda pitam više iz radoznalosti nego zbog bilo čega drugog – šta je to "prepoznatljiv prirodni autoritet"? Na koji način to osoba pokazuje da ima?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Pa to će da kažu oni koji su u prilici... koji sa mnom rade. Znači, ja sam... Sad ja moram da pričam o sebi, je l'? Dobro. Ja sam, evo, tu su moje starešine, možete da pitate, ovaj, komandanta: odgovoran, savestan i uporan, i nepokolebljiv, i nisam strašljiv. I sve je to bitno u ratu pred takvim ljudima kao što su ovi. Svako drugo ponašanje, oni su u pravu onda. I oni su jači od svih nas onda. Znači, to je to... to je to ovaj, stanje duha i svesti pred takvim ljudima u takvim situacijama. To je bitno da oni onda ne mogu da odlučuju kako oni hoće, nego poštuju ono što se traži od njih. To je suština mog tog prirodnog autoriteta.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: "Jedan od ovih boraca je držao pušku uperenu u moj stomak i pretio je da će da me ubije". Gde se to desilo, u kasarni ili u bolnici?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: To se desilo i u kasarni i u bolnici, ali u kasarni je bilo kada sam izvodio ove ljude, a u bolnici je bilo tako preko puta, kada sam ja prišao sa njima da razgovaram, kada su ovi ljudi... kad je major puštao ove ljude koje smo doveli, pa sam... pa sam ja onako tiho razgovarao, i onda je jedan među njima kao: "Šta to radite?" i onako, držao je ruku... pušku prema meni. Na tom se završilo. Ja sam to sklonio i... Znači, to su neke sve situacije u kojima, ako pokažete strah, onda ste izgubili bitku.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Samo kako bismo to tačno shvatili, dakle jedan od njih je bio iz grupe ljudi TO Petrova gora i on je uperio pušku u vaš stomak. Da li je to tačno?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Tačno.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A rekli ste da se to isto desilo i u kasarni, je li tako?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Tačno. I u "Ovčari".

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Dakle, u vas su lično uperili puške najmanje tri puta?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Verovatno i više.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala vam. Pogledajmo sada paragraf broj 27, jer bih želeo ovo da uporedim sa iskazom koji ste dali: "Prvu grupu ratnih zarobljenika sam izveo iz bolnice pre rasprave majora Šljivančanina i gospodina Borsingera, predstavnika Međunarodnog Crvenog krsta koja se odigravala na mostu preko reke u Vukovaru. Ne znam zašto major Šljivančanin nije dozvolio predstavnicima Crvenog krsta da uđu u

bolnicu, ali znam da su svi ovi selektovani ljudi odvedeni iz bolnice pre nego što je predstavnicima Crvenog krsta bilo dozvoljeno da uđu”. Ja sam vas ranije pitao o tome da li su predstavnici Međunarodnog Crvenog krsta (ICRC) i posmatrači Evropske zajednice (ECMM) bili prisutni ili ne kada ste se vratili. Vi ste rekli da su oni bili tamo kada ste se vratili. Međutim u ovom paragrafu je izjava koja jasno upućuje na suprotno. Da li se slažete?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Ovo je bilo pitanje... Tačno je ovako kako... to je tačno. Kad posmatrate ovakav odgovor, to je tako. Međutim, to je bilo pitanje od istražitelja sasvim drugačije postavljeno nego što vi sad postavljate. I on je mene pitao: ”Da li ste vi videli tamo predstavnike Crvenog krsta i kada ste izvlačili ovu drugu grupu?” Ja sam rekao da nisam. Ja nisam njih video. Ja sam rekao u svom iskazu da sam video novinare, a da su oni dole nalazili se u bolnici. Ali što se tiče ovog drugog... prvog pitanja isto, ja sam odgovorio tako što ja nisam znao zašto major Šljivančanin njih nije pustio preko mosta. To mi nije poznato.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ali to nije taj deo - ako želite, ja svakako mogu da se pozabavim i sa tim, ali to nije deo za koji sam vas pitao. Pitam vas kako to da ste rekli pre sat ili dva: ”Pola evakuisanih ljudi odvedeno je u kasarnu.” Vi ste se zatim vratili. Rekli ste: ”Vratio sam se. Mislim da je bilo oko 10.30 časova otprilike” i tamo ste onda ostali otprilike dva i po sata, a za to vreme su i predstavnici Međunarodnog Crvenog krsta i posmatrači Evropske zajednice navodno bili tamo. A ovde se sasvim jasno kaže u stvari: ”Svi su bili preveženi, svi koji su odabrani su preveženi iz bolnice pre nego što je Međunarodnom Crvenom krstu bilo dozvoljeno da uđe.” Ja vam sada tvrdim da ova rečenica sasvim jasno pokazuje da su svi odveženi pre nego što je Međunarodni Crveni krst tamo došao, zar ne? Dakle, radi se o nečemu što je potpuno suprotno izjavi koju ste dali pre nekih sat vremena?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Ja nisam znao da su .... to što vi tvrdite sada, ja nisam znao da su oni bili... ja sam govorio da su predstavnici Međunarodnog Crvenog krsta bili u bolnici. A nisam govorio da su bili pored ovamo ranjenih... pored izdvojenih lica. Na to sam ja mislio. Da su tu bili neposredno. O tome se radi.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Idemo dalje.

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: U tom smislu ja rekao da nisu bili tamo.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Idemo dalje.

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Pa neke stvari vi ne razumete, niti ja vas. Ja kad vam kažem u jednoj situaciji na licu mesta, a vi sad meni zaokružujete ceo prostor.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hteo sam da idemo dalje. Međutim, vратиću se i pozabaviti ponovo sa tim. Pogledajmo šta tu stoji: ”Prvu grupu ratnih zarobljenika sam izveo iz bolnice pre rasprave majora Šljivančanina i gospodina Borsingera, predstavnika Međunarodnog Crvenog krsta koja se odigravala na mostu preko reke Vuke u Vukovaru”. I mi znamo da je sve to bilo negde oko 10 sati: ”Ne znam zašto major Šljivančanin nije dozvolio predstavniku Crvenog krsta da uđe u bolnicu, ali znam da su svi ovi odabrani ljudi odvedeni iz bolnice pre nego što je predstavnicima Crvenog krsta bilo dozvoljeno da uđu”. Ja nisam čuo nikakvu promenu u prevodu kada je reč o ovome.

Dakle, kako možete da pomirite ovu sasvim jasnu izjavu sa iskazom koji ste dali danas otprilike u 12.15 časova?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Ja i dalje ostajem pri svom prvom iskazu da su oni bili u bolnici, ali da nisu bili na mestu gde sam ja preuzimao ljude koje sam dobio da prevezem. Na... u tom smislu sam ja i dao ovakvu izjavu. Nisam ovaj dao izjavu da nikako nisu bili u bolnici. To više se odnosi na grupu koju sam izvlačio. U tom smislu. Ovde je tako napisano. To je tačno.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: To je sve što sam hteo da vas pitam o toj izjavi. Ima ih još mnogo. Međutim, isteklo mi je vreme. Na kraju, mada ima još mnogo izjava, hteo bih da se pozabavimo i izjavom pod brojem 8 na BHS-u, broj 7 na engleskom, a radi se o saslušanju u Novom Sadu 28. novembra 2003. godine. Da li imate to pred sobom?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Želim da pogledamo samo jedan ili dva dela. Prva stranica na BHS-u, upozoravam, tu postoji ono obavezno upozorenje, ali stranica kojom bih želeo da se pozabavimo jeste stranica na engleskom broj 2, a na BHS-u 0346-5363, i to je otprilike na polovini ove stranice na BHS verziji.

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Da, vidim to.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hteo bih samo da mi potvrdite jedan deo vaše izjave o ovome. Vi ste rekli: "Video sam tamo mnogo ljudi...", očigledno da se radi o "Ovčari" "...kada sam došao bliže. Video sam potpukovnika Panića. On nije ulazio unutra. A kada sam ja ušao, video sam da među zarobljenicima ima dosta krvavih i pretučenih". To je 4. stranica u verziji na engleskom jeziku. Da li se slažete sa tom izjavom da je to tačan prikaz onoga što ste vi videli?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala. Da pogledamo sada stranicu 0346-5364, engleska stranica broj 5. Tu se radi o nečemu o čemu ranije niste govorili pred ovim Pretresnim većem. Tu stoji: "U jednom trenutku tog popodneva..." jeste li našli to? To je u vrhu stranice, drugi pasus: "U toku popodneva, negde oko 17.00 časova...", da li ste našli to?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Da, da. Našao sam.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: " U jednom trenutku tog popodneva, negde oko 17.00 časova, ja sam obavestio pukovnika Mrkšića da je tamo situacija bila kritična ali da sam to sredio, napominjući da su ti ljudi još uvek tamo. Pukovnik nije ništa prokomentarisao i nije rekao da bilo šta treba dalje da se radi". To je sledeći deo kojim bih hteo da se pozabavim: "Major Šljivančanin uopšte nije bio toga dana na "Ovčari". Kada se vratio na komandno mesto negde oko 21.30 časova, pozvao me je da pođem sa njim na "Ovčaru", jer je čuo da je tamo bilo problema, pa smo zajedno tamo i otišli. Kada smo stigli tamo, kapetan policije predao je raport Šljivančaninu ali nije spominjao da je bilo ikakvih problema". Dakle, da li vi potvrđujete da se tu ponovo a ovo je četvrti put da ste vi to rekli, da ste vi otišli sa Šljivančaninom da to ispitajte, dakle te teškoće ili probleme na "Ovčari"?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da pogledamo molim vas, na toj istoj stranici 5364, mislim da je to tri petine stranice prema dnu na BHS verziji, a stranica broj 6 na engleskom, otprilike na polovini stranice. Tu piše: "Kažem da je evakuacija iz bolnice bila 19. novembra..." Da li ste našli taj deo?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Da, da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: "I moj boravak na "Ovčari" bio je tog 19. novembra. 20. novembra nisam ni bio na "Ovčari". Ali sledeći deo je onaj koji me zanima: "Ja sam Stanka, Miroljuba i Kamenog znao samo iz viđenja. Nisam tog dana sa njima uopšte razgovarao. Šljivančanin ih je bolje poznao jer je sa njima imao češće kontakte". Dakle, da li se slažete da ih je Šljivančanin bolje poznao ili sa njima češće kontaktirao? Da li to prihvatate?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A kakve je on to kontakte imao sa njima?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: E, to mora da pitate njega. To ja ne znam. Ja ne mogu da odgovaram u ime Šljivančanina.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Vi možete da odgovorite na osnovu onoga što ste vi videli i što vam je rečeno. To je potpuno dopušteno. Dakle, ako se slažete da je ovo tačno, koji je onda osnov ovakve izjave?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Stvarno, ja vas ne razumem. Vi tražite nešto što je izvan moje moći. Ali ja ću opet da vam odgovorim to što tražite. Pitanja su vam virtualna. Nikad u životu nisam video ovakva pitanja. Pa izvode se borbeno dejstva, ljudi dolaze, prolaze. Zna se ko su komandanti. Sad vi pitate otkud. Pa normalno je da se moglo... morali smo se morali družiti sa tim ljudima kad smo ih uvrstili u borbeni raspored naših jedinica. Kada je otišao da obiđe komandno mesto, verovatno ga je video tamo. To su ti momenti kada se može videti čovek. Ja stvarno ne razumem šta vi očekujete, da smo mi sedeli svaki dan, i pili i jeli i družili se, je l'? A vi vidite u ratu jednog čoveka svakih 15, 20 dana. Mislim, to je pitanje sasvim meni neprirodno da ja pričam o drugom čoveku kako poznaje neke druge ljude. Ako pitate mene, ja ću vam odgovoriti. Ako pitate Šljivančanina, pitajte njega. Ja... ovaj, ti kontakti su samo u toku obilazaka jedinica, i tako dalje. To je suština.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: U engleskom prevodu korišćena je reč: "Oni su bili uključeni u naše jedinice". Taj izraz "subsumed" na engleskom obično znači "uključeni u". Da li je to tačno?

TUŽILAC MOORE: Da li bi molim vas gospodin Borović mogao malo tiše da govori?

ADVOKAT BOROVIĆ: Prigovor, časni Sude.

SUDIJA PARKER: Prvo da čujemo odgovor, gospodine Boroviću.

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Predstavnici ovih dobrovoljačkih, odnosno Petrova gora i Leva Supoderica su bili, ti borci su bili pod komandom našeg jurišnog Prvog odreda, izvodili borbe u sastavu naše jedinice.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li mogu... Izvinjavam se.

SUDIJA PARKER: Samo trenutak. Gospodine Boroviću?

ADVOKAT BOROVIĆ: Što se tiče ovog odgovora, sada je jasno. Ali svedok nije po preporuci tužioca rekao: "Bili su uključeni u naše jedinice". Nego je svedok rekao: "Uključeni u borbeni raspored naših jedinica". Znači, nije dobro predočio tužilac. Ali pošto je svedok odgovorio na pravi način, mislim da ova intervencija moja sada već otpada. Hvala, časni Sude.

SUDIJA PARKER: Hvala.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da pogledamo dokument za koji verujem da je objavljen (...) *(Izbrisano po nalogu Pretresnog veća)* (...)

TUŽILAC MOORE: Da li da vam ovo samo prosledim, a engleski prevod za potrebe Suda? Mogu li da vam prosledim? (...) *(Izbrisano po nalogu Pretresnog veća)* (...)

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Dakle, kao što sam rekao, vi znate da ste u tom članku upućivali na jednu određenu osobu. Molim vas, ni vi ni ja nećemo pominjati ime te osobe. Da li me pratite? Samo ćemo ga zvati "svedok". Možemo li sada, molim vas, da se pozabavimo samim člankom? "Dragi čitaoci i naročito novinari, verujem da ne postoji nijedna relativno obrazovana osoba koja u mladosti nije uživala čitajući avanture kralja svih lažova. Baron Munchausen), uključujući između ostalog i priču o njegovom letu na topovskom đuletu. Očigledno je baron inspirisao mnoge mlade generacije, jedino što današnji veliki lažovi putuju avionima i stižu u Hag, a zatim pred televizijskim kamerama i publikom odevenom u crne odore i bele okovratnike učestvuju u ovom šou koji se navodno zove suđenje. Najveća ironija je što je taj šou bio pripremljen za potrebe utvrđivanja istine". Neću vas pitati ništa o pojedincima odevenim u crne odore sa belim okovratnicima, ne brinite za to. Da pređemo na drugi pasus.

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Da.

prevodioci: Prevodilac napominje da nema tekst pred sobom.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: "Pošto..." i sad se tu govori o svedoku "...je on učestvovao u ovoj farski planetarnih razmera kao svedok, koji je posvetio većinu vremena sećajući se Vukovara i događaja u kojima sam ja lično učestvovao i pošto je jedina istina da je on o tim događajima govorio čiste laži..."

prevodioci: Molimo vas da sporije čitate.

TUŽILAC MOORE: Imam ako je potrebno verziju i za prevodioce. Časni Sude, imam verziju i za prevodioca. Ja sam mislio da su oni to dobili. Izvinjavam se.

SUDIJA PARKER: Bilo bi od koristi da im to sada dodate.

ADVOKAT LUKIĆ: Poštovani Sude, samo da sugerišem da ipak idemo na privatnu sednicu, zato što je gospodin Moore sada rekao datum... naziv novine, datum i potpis autora. Mislim da su to podaci koje bi mogle u javnosti da dođu do toga da se otkrije na šta se odnosi. Pa možda bi bilo da ipak... ako je gospodin Moore već dao sve podatke, a postoji u arhivama svih novina. Nije moj svedok, ali mislim da bi bilo korisnije?

TUŽILAC MOORE: Pa možemo da pređemo na privatnu sednicu ako postoji opasnost. Mislim da to nije moguće da se otkrije, kao što je ukazano od strane mojih uvaženih kolega, međutim možemo i na ovaj način.

SUDIJA PARKER: Molim privatnu sednicu.

(privatna sednica)

sekretar: Vratili smo se na otvorenu sednicu, časni Sude.

SUDIJA PARKER: A sada gospodin Lukić?

ADVOKAT LUKIĆ: Ovo na kraju je očigledno bilo mišljenje gospodina Moorea, a ne pitanje. Mislim da on nije ni tražio da čuje neki odgovor, i mislim da ovo nije pravi način kako se završava unakrsno ispitivanje. A u pogledu ovog dokumenta, ja bih prvo zamolio da izvršim *re-direct*, pa posle toga bi možda bio pravi trenutak da se odluči. Prvo bih dakle dao svoj stav o ovom dokumentu kao i tokom *re-directa*, pa onda da odlučimo o tom... Ako mi dozvolite da prvo završim sa *re-directom* i pitanjima vezanim i za ovaj dokument. A možete sada da ga stavite sa... Saglasan sam da se stavi sa MFI u ovom trenutku.

prevodioci: Napomena prevodioca: Nismo čuli poslednji deo intervencije.

SUDIJA PARKER: Nekoliko reči na kraju nisu se čule gospodine Lukiću. Da li su važne da ih ponovite?

ADVOKAT LUKIĆ: Rekao sam da nemam ništa protiv da se dobije MFI oznaka za dokument, ali da vas prvo zamolim da mi se dozvoli da prvo postavim u okviru *re-directa*

par pitanja, a onda da vam dam argumentaciju da li imam nešto protiv da se ovaj dokument uvede u dolaze. To sam rekao.

SUDIJA PARKER: U redu, gospodine Lukiću. Saslušaćemo vaše dodatno ispitivanje.

DODATNO ISPITIVANJE: ADVOKAT LUKIĆ

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Počnimo od ovog dokumenta, od ovog novinskog članka. Gospodine Vukašinoviću...

SUDIJA PARKER: Gospodine Lukiću, moram da vas prekinem. Mislim da smo obojica shvatili iz svih signala koje je uputio gospodin Moore, da je završio sa svojim unakrsnim ispitivanjem, ali to nije jasno u zapisniku. Zar nije tako?

TUŽILAC MOORE: Da, signali koje sam dao bili su tačni, ali to nisam izgovorio. Izvinjavam se. Završio sam sa svojim unakrsnim ispitivanjem.

SUDIJA PARKER: Nisam želeo da počnete a da to bude falš početak, gospodine Lukiću.

ADVOKAT LUKIĆ: Mogu li pre početka da ipak uputim kritiku mom kolegi Mooreu. Primetio sam do sada da je u par puta tako završavao unakrsno ispitivanje koje je predstavljalo komentar, a ne pitanje. Ali pošto je on završio, ja ću ovo shvatiti kao njegov komentar na kraju, koji smatram, ako smem da kažem, da je ipak bio preteran. Ali da... da malo sad pokušamo da završimo ovo nekim normalnim tokom, ako nije bio potpuno...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Gospodine Vukašinoviću, ovaj članak o kome smo sad pričali, da li je to reakcija na neki članak te osobe?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Da, upravo je to. A ja... Da bi ovo moglo biti merodavno, trebali ste da nađete i drugi članak, molim vas gospodine Moore, pa da onda vidimo šta sam ja napisao i na osnovu čega. Prema tome, ovo su stvari, ovaj, samo ovako kako se vi služite. Ovo je reakcija na tekst koji je pisao gospodin Jovan Dulović i (...) (*Izbrisano po nalogu Pretresnog veća*) (...) To je bilo nešto najcrnje moguće što je objavljeno, a to je ta osoba uradila.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Nastaviću dalje gospodine, ali možete li samo da mi date vrlo kratke odgovore. U ovom tekstu su objavljene neke činjenice koje su iznošene o vašoj jedinici, vašim kolegama u toku vukovarskog dešavanja...

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Samo kratko. Da li ove činjenice o kojima vas je pitao gospodin Moore, koje ste vi naveli, proizilaze kao reakcija na činjenice koje je tamo tvrdio taj čovek?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li je taj čovek ikad, da li ste vi... je vama poznato, da li se ikada obratio vama ili vašim kolegama da razgovara o činjenicama vezanim za vukovarska dešavanja? Da s vama obavi razgovor, intervju ili bilo šta? Da li vam je to poznato?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Ne. Nikad se nije obratio.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Još jednom ću vas pitati ono što vas je pitao kolega Borović vezano za činjenice. Da li ste vi ikada bili na komandnom mestu kapetana Radića?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Nikada nisam bio i to potvrđujem. Ne znam kol'ko puta trebam da kažem. Nikada nisam bio.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li ovaj članak predstavlja, kako ste sami malopre rekli, neku vašu emotivnu reakciju zbog činjenice koje su opisivane u njegovim člancima o vašoj jedinici?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala. Sad ću da pređem na druga pitanja.

ADVOKAT LUKIĆ: Ako možete da čujete moj stav, poštovano Veće sad vezano za ovaj MFI. Ja se protivim da ovaj dokument uđe u dokaze, jer mislim da nema, ovakav kakav je, nema nikakvu validnost, niti relevantnost. To je dokument koji govori o ličnosti određene osobe i reakcije na tekst koji je ta osoba pisala, koji mi ne znamo, nismo videli. Tako da ne možemo da uporedimo određene činjenice na šta se odnose. Mislim da takav dokument nije podoban, a u svakom slučaju, da nema baš nikakvu dokaznu snagu u pogledu činjenica. A ako ima neku dokaznu težinu u pogledu kredibiliteta, dovoljno je ono što je predočeno u transkriptu da se o tome Pretresno veće može osetiti kredibilitet svedoka. Mislim da ceo članak sam po sebi ovako da ulazi, ne predstavlja nikakav bitan dokaz... nikakav uopšte dokaz, niti relevantan dokaz za ono što je predmet naše optužnice.

SUDIJA PARKER: Da li je ovo kraj vašeg dodatnog ispitivanja?

ADVOKAT LUKIĆ: Imao bih još par pitanja, al' sam mislio prvo da ovu... ovu temu završite. Ali ako hoćete da završim ceo *re-direct*, pa da pustimo svedoka? Slažem se. Možda da nastavim ja sa pitanjem?

SUDIJA PARKER: To bi bilo dobro. Hvala vam.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Gospodine Vukašiniću, prvo ću da postavim samo par pitanja vezano za gospodina Vasića što vas je juče pitao. Moramo da budemo spori i

vi i ja. Izvinjavam se prevodiocima. Pogledajte vašu izjavu haškom Tužilaštvu pod... to je izjava pod broj... u registratoru... u tabulatoru broj 6, onaj paragraf broj 16 koji je rekao gospodin Vasić? Pa vam je pročitao da ste tom prilikom rekli između ostalog: "Naši zadaci...", misli se na organe bezbednosti Gardijske brigade "...su uključivali i evakuacije ratnih zarobljenika iz Vukovara". To ste rekli. Moje pitanje: Ko je sprovodio ratne zarobljenike iz Vukovara kada bi išli u evakuaciju - koje jedinice?

ADVOKAT VASIĆ: Ja se izvinjavam.

SUDIJA PARKER: Da, gospodine Vasiću?

ADVOKAT VASIĆ: Časni Sude, mislim samo da je greška u prevodu, red je... stranica 91, red je 13. Ovde se radi o evakuacijama kao zadacima, a ovde je jednina u tekstu. Mislim da se radi o evakuaciji ratih zarobljenika. Moj kolega Lukić to može da potvrdi.

ADVOKAT LUKIĆ: Da, cela rečenica glasi u tom delu koji je pročitao gospodin Vasić juče: "Organi bezbednosti Gardijske brigade su imali redovne zadatke tokom borbenih aktivnosti. Između ostalog, naši zadaci su uključivali i evakuaciju ratnih zarobljenika iz Vukovara". Očigledno piše u jednini, ali se misli, pretpostavljam, na množinu.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Moje pitanje znači čuli ste gospodine Vukašinoviću, prvo: Koja jedinica je sprovodila ratne zarobljenike, da koristim taj izraz koji se ovde koristi, iz Vukovara - kad su išli?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: To je jedinica iz Prvog bataljona vojne policije, Prva četa vojne policije na oklopnim transporterima.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Uopšteno, interesuje me samo koja vrsta jedinica. Ne morate u detalje.

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: To su vojno-policijske jedinice.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala. Ko je obezbeđivao ratne zarobljenike dok su bili u rejonu Vukovara?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Obezbeđenje ratnih zarobljenika je u nadležnosti jedinica vojne policije.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ko je komandovao tim transportima evakuacije ratnih zarobljenika kada su odvođeni iz Vukovara, evo na primer, Mitničke grupe, da li znate?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Komanduje starešina vojne policije koji je neposredno... koji neposredno komanduje tom jedinicom.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Kome su potčinjene starešine jedinica vojne policije?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: U našoj Gardijskoj brigadi, jedinice vojne policije, to su dva bataljona - su neposredno potčinjene komandantu brigade.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala. Pitao vas je juče takođe gospodin Vasić, stranica je 69 radnog transkripta, pa... Nemate to tu. Ne, to je transkript sa suđenja. Nemojte da tražite. I vi ste tada rekli oko vašeg kontakta sa kapetanom Predojevićem, vi ste rekli da je kapetan Predojević bio nadležan za bezbednost ljudi u kasarni. Tako ste odgovorili. Da li organ bezbednosti može da izda naređenje starešini vojne policije?
SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Ne može da izdaje naređenja neposredno, ali može po ovlašćenju komandanta brigade.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala. Taj vaš razgovor sa Predojevićem, je li bio naredbodavan ili nekakav drugačiji, tu u kasarni?
SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Razgovor moj sa njim nije imao u sebi naredbodavni ton, nego je imao u sebi zahtev da se preduzmu mere. Znači, s obzirom da je situacija takva kakva jeste, znači, ja sam ga, ovaj, ja sam tražio od njega ne u naredbodavnom smislu, nego da preduzme mere, jer je to iz njegove nadležnosti. Znači, to je jedan da kažemo, zahtev kolegijalni. Jer, organi bezbednosti vojne policije imaju taj malo nežniji odnos u odnosu na princip komandovanja.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Takođe vam je pročitao gospodin Vasić juče jednu kratku rečenicu iz vašeg svedočenja na beogradskom suđenju. To je bila stranica 50 onog prvog... Otvorite, to vam je vaš registrator broj 10, stranica 50. To je bilo poslednje njegovo pitanje koje vam je uputio. Pa ste tu rekli: "Posle kraćeg odmora, ja sam ručao.", opisujete svoje te aktivnosti posle "Ovčare" 20. "Otišao sam u komandu. Bilo je to negde pet, pola šest, da vidim da li je tamo Šljivančanin, i da jednostavno referišem, da vidim u čemu je stvar, zašto su ljudi tamo, i da kažem kakva je situacija bila. Tamo sam došao u operativnu salu. Nije tu bio pukovnik, odnosno tadašnji major Šljivančanin, i bio je komandant." I onda opisujete ono što smo čuli i pred ovim Sudom, da ne čitam. Pitanje moje, a to ste juče i rekli, ja mislim. Fizički, gde se nalazila zgrada gde je komandno mesto gospodina Šljivančanina? Da li u istoj toj zgradi ili u nekoj drugoj?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Nalazi se neposredno uz, na nekih desetak, 15 metara od komande Operativne grupe Jug.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: E sad vas pitam, je li ste išli kod njega u zgradu ili ste išli u komandu, po ovom što sad piše ovde?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Ja sam išao u komandu Operativne grupe Jug.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dobro. Da ste hteli baš da vidite Šljivančanina, gde biste išli?

ADVOKAT VASIĆ: Prigovor, časni Sude.

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Išao bih u zgradu gde se nalazi njegovo odel'enje.

SUDIJA PARKER: Gospodine Vasiću?

ADVOKAT VASIĆ: Svedok je već odgovorio. Sad više nije... nije relevantno. Ali čini mi se da je svedok rekao o ovome što mu je predočeno - koga je tražio i gde. Tako da je pitanje u tom kontekstu sugestivno. Ali posle odgovora, više nije aktuelno.

SUDIJA PARKER: Želim samo da kažem da isto kao što važi situacija kada postoje različiti stavovi između Tužilaštva o Odbrane, isto bi trebalo da važi i za različite stavove između branilaca, i mi zbog toga sledimo isti obrazac. Ako gospodin Lukić postavlja pitanje koje na prvi pogled ne povlači za sobom prigovor, mislim da bi trebalo da pustimo svedoka da odreaguje na to pre nego što drugi branilac iznese sadržaj svog prigovora. Da, gospodine Lukiću?

ADVOKAT LUKIĆ: Ovde smo pomalo u onim situacijama kada su i Odbrane sa prigovorima. Možda raduje suprotnu stranu. Izvinjavam se. Ali eto to, doveli smo se...

SUDIJA PARKER: Ono što je ključno jeste da svedok nije zbunjen ovom situacijom ovde. On zna šta ima na umu i jasno to izražava. Mislim da može da shvati šta mu se iznosi i može da reaguje. A ta reakcija je za Pretresno veće važnija i vrednija od upadica branioca i od toga da čuje verzije branioca i da tek onda čuje kako će svedok da odgovori - kada čuje drugog branioca koji iznosi svoj prigovor. Jer uvek posle toga možemo da imamo utisak da je odgovor svedoka obojen onim što je upravo čuo, za razliku od onoga što je svedok prvobitno želeo da kaže. Tako da mi više dobijemo i naučimo o razumevanju svedoka ako čujemo njegov odgovor na pitanje pre nego što čujemo prigovor.

ADVOKAT LUKIĆ: Potpuno sam shvatio, zato sam ono danas, kad je gospodin Moore na početku i postavio ona pitanja, nisam želeo da idem sa primedbom u tom pravcu. Hvala vam.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Gospodine Vukašinoviću, idemo na drugu temu. Gospodin Moore vam je danas i juče više puta ispred vas stavljao vaše izjave koje ste davali u ranijim periodima raznim organima, predočavajući vam nekonzistentnost između delova tih izjava i vašeg svedočenja ovde, a posebno u pogledu činjenice odlaska vašeg na "Ovčaru" sa gospodinom Šljivančaninom - da li je to bilo 19. uveče ili 20. uveče. U svim ovim izjavama koje vam je gospodin Moore pokazivao: izjava Upravi bezbednosti 1998. godine, izjava pred Vojnim sudom mesec dana kasnije, izjava haškom Tužilaštvu, izjava u Novom Sadu, to su te četiri izjave, da li vam je bilo koji od ispitivača tada pokazao bilo koji dokument, naredbu, odluku, bilo šta iz tog perioda?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li ste pre odlaska kod bilo koga od ovih ispitivača imali priliku da se podsetite datuma svojih aktivnosti, na primer, uvidom u vašu radnu beležnicu ili u neki vaš, ako ste ga pisali, lični dnevnik?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Ne, jer nisam ni imao. Sve smo razdužili u svoje jedinice kada smo otišli.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li vam je nakon tih izjava pružena mogućnost da izvršite uvid u neki dokument iz tog perioda? Kratko samo.

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: U koji?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: U ratni dnevnik Gardijske brigade, koji je izuzetno mi pomogao da se prisetim nekih događaja koje sam ja bio zaboravio, razgovoru sa mojim starešinama, odnosno kolegama o kojima smo razgovarali, da se prisetimo kako je i kad šta bilo, jer stvari su bile dosta zaboravljene. I kasnije sam, uvidom u vaša dokumenta koje ste mi dali, izjave i sve ovo što imam, i još neka dokumenta koja sam predočio, ovde koje ste mi predočili od naredbi komandanta brigade i dokumenta pretpostavljene komande, i tako dalje, sve je to uticalo da se bolje napravi taj hronološki red, i da se čovek priseti događaja. Jer događaji su jedan iza drugog bili, tako da je postojala jedna praznina u spajanju i razdvajanju tih događaja, i tako da ponekada se setite i mislite da je sve to bilo u jednom danu.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Na šta vam je osvežio sećanje Ratni dnevnik? Na koje događaje?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Pa posebno... Posebno mogu da kažem, i to je možda ono što gospodin Moore ne može da shvati, da sam ja bio ubeđen da je 19. bila evakuacija, da je 17. osvojen Vukovar. Ja sam tako pisao... za mene je Vukovar bio oslobođen 17. To su sve stvari koje sam ja tako u svojoj glavi zapisao. Međutim, u ratnom dnevniku sam uočio da je 19. bila poseta Cyrusa Vancea, i onda sam se setio da taj dan znači nije dan evakuacije, nego je sledeći dan, i da sam imao obaveza oko Cyrusa Vancea 19. i da sam imao obaveze - da je došla ekipa iz Uprave bezbednosti, i da je... da se sve te aktivnosti... i da se vratio ovaj konvoj iz Hrvatske nazad na "Ovčaru". Znači, sve su to aktivnosti koje sam ja video u ratnom dnevniku, a da pre toga nisam imao dobro sećanje na te događaje. I na kraju sam video taj datum, kada je komandant krenuo za Beograd - da tamo doslovce piše 21. jedanaesti u 8.15 časova, komandant sa nekoliko starešina otputovao za Beograd. Tako piše.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Prilikom uzimanja ove prve četiri izjave, znači pre beogradskih suđenja, gde ste davali ova svedočenja, o čemu vas niko nije ispitivao, pa neću ni ja, prilikom uzimanja ove četiri izjave, da li vam je bilo ko od ovih lica koje vas je ispitivao pomenuo da raspolaže s nekim dokumentima koje bi mogao da vam pokaže - da osvežite pamćenje?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li je u bilo koju od ovih izjava koje smo danas i analizirali, da li je u bilo koju od tih izjava uneto bilo koje pitanje ispitivača ili samo vaši odgovori?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Izveštaji su sadržani i iz pitanja i iz odgovora.

ADVOKAT LUKIĆ: Ja ne znam da li je vreme za pauzu, da možda poštovani Sude... Mislim da imam još jedno pet minuta, al' bih ako smo negde pred pauzu, možda mogli da napravimo ipak pauzu?

SUDIJA PARKER: Mi smo u vašem glasu primetili molbu, i zato sada prekidamo sa radom i nastavićemo u 15.45 časova... izvinjavam se, imamo redakcije. Moraće da bude pola sata pauze. Do 15. 55 časova.

(pauza)

SUDIJA PARKER: Gospodine Lukiću?

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Još samo jednu temu, odnosno bukvalno par pitanja gospodine Vukašinoviću, a to je ovo što vas je gospodin Moore u jednom delu današnjeg popodnevnog ispitivanja pitao. Pitao vas je da li vam je bilo poznato da li vi nešto znate, da li je nešto Šljivančanin učinio posle onog razgovora koji je imao sa vama 20. novembra kada ste ga informisali o situaciji na "Ovčari". Pitanje moje: Da li ste vi tog dana bili na sastanku komande Operativne grupe Jug?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Vi kada ste juče na moje pitanje u glavnom svedočenju odgovarali o tom vašem susretu sa Šljivančaninom, vi ste rekli, ja ću pročitati na engleskom, stranica je 52 jučerašnjeg transkripta: "Koliko se ja sećam, on je zakasnio na sastanak te večeri. Prošao je pored mog komandnog mesta, videli smo se na nekoliko sekundi. Rekao sam mu da sam bio na "Ovčari" a on je bio u prolazu. On mi je rekao: "Kasnim na sastanak". Da li je na sastancima na komandi Operativne grupe Jug bio obično, pošto vi niste bili tog dana, da li imate saznanja o tome, da li je bio potpukovnik Panić prisutan na sastancima Operativne grupe Jug?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Naravno. Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li vam je poznato, da li je potpukovnik Vojnović išao na sastanke Operativne grupe Jug?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li vam je poznato, da li je pukovnik Lešanović i Gluščević, da li su oni išli na sastanke Operativne grupe Jug?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li je major Šljivančanin dužan da vas obavesti da li je vodio razgovor sa Mrkšićem, i o toku razgovora, i kada vodi razgovor sa njim?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT LUKIĆ: Ja nemam više pitanja za svedoka.

SUDIJA PARKER: Hvala vam gospodine Lukiću. Preostaje nam podnesak gospodina Moorea u vezi sa prihvatanjem članka iz izdanja "Glasa". Čuli smo argumente. Pretresno veće smatra da ovaj članak treba da se primi u spis pod pečatom. Neki delovi mogu da budu relevantni za kredibilitet svedoka.

sekretar: To će biti dokazni predmet broj 860 pod pečatom, časni Sude.

SUDIJA PARKER: Hvala vam. Gospodine Vukašinoviću, biće vam drago da čujete da je ovim vaše svedočenje pred ovim Sudom završeno. Više neće biti nikakvih pitanja za vas. Pretresno veće želi da vam se zahvali što ste došli i za pomoć koju ste nam pružili. Naravno, vi sada možete da se vratite svojim uobičajenim dnevnim aktivnostima.

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ: Zahvaljujem se. Hvala vam.

SUDIJA PARKER: Sudski poslužitelj će da vas isprati iz sudnice. Hvala.

(svedok napušta Sudnicu)

SUDIJA PARKER: Gospodine Lukiću, da li ste ustali s razlogom?

ADVOKAT LUKIĆ: Mislio sam da ne ustajem obično bez razloga. Ja sam hteo da vas obavestim sada o našem planu za dalji tok suđenja. Ali bih pre toga morao da kažem jednu reč, ako mi dozvolite poštovani Sude? Mi smo se u ovoj sudnici tokom ovog suđenja trudili, a pre svega pod vašim rukovođenjem, da budemo, kol'ko god mi verujemo, pažljivi, i fer, i kulturni. Reči koje je gospodin Moore uputio svedoku na kraju svedočenja na naš jezik su prevedene, što je čuo svedok: "Vi ste nitkov, apsolutni nitkov prvog reda". Reč "nitkov" na našem jeziku je jako uvredljiva. Možda reč "scoundrel" na engleskom jeziku ne zvuči toliko uvredljivo, ali to je bio jedan komentar koji ja lično, a i moje kolege, smatramo da je ipak prevazišlo stvar postavljanja pitanja. Vi ste nas par puta tokom naših pitanja ukazivali, i mislim da smo se zaista trudili i poštovali da bilo koga svedoka ni na koji način ne ugrožavamo njegov integritet, ali mislim da je ovaj komentar gospodina Moorea, a nije bio pitanje, nego je očigledno bio komentar, nije zaslužio nijedan svedok. U tom smislu sam morao da odreagujem i da kažem stav. Reč na našem jeziku, u BHS-u je vrlo uvredljiva. A sada bih hteo da vam kažem ono što bih ja voleo da vam saopštim što pre, jer želimo mi vama da stavimo do znanja gde se sad nalazimo. Želimo da svim učesnicima u postupku stavimo do znanja šta mogu očekivati, i da se pripremimo za ono što nas očekuje, a pre svega vi da donesete odluku o daljem toku postupka. Mi smo, naš tim, razgovarajući i sa gospodinom Šljivančaninom i na našim konsultacijama, odlučili da odustanemo od nekih svedoka za koje smatramo da su repetitivni, da govore o stvarima o kojima se već... dosta čulo svedočenja. I u tom smislu, naš raspored za sledeći period je je sledeći: Dakle, mi ovde imamo dva svedoka spremna da odmah... jedan odmah da počne da svedoči, a sledeći tokom sutrašnjeg dana ili petka. To su kratki po planu svedoci, gospodin Marić, koji je već ovde u Sudu, i gospodin Stojić Petar. Podsetiću vas, to je svedok koji treba samo da govori samo onu epizodu o poseti gospodina Vancea. I ja mislim da njega možemo završiti u jednom normalnom, jednom danu. Za vikend nam dolaze dva svedoka koja planiramo za sledeću nedelju, koji će

trajati verovatno i po našem planu i rasporedu, malo duže. Prvi svedok koji bi trebao da bude je iza toga je Borče Karanfilov, a iza njega svedok Karan Mladen. Po našem rasporedu, kako sam ja svojevremeno pravio ono predviđanje, oni bi trebali da traju po dva dana, ali uz mogućnost, znači, da traju cele iduće nedelje. Znači, po dva i po dana. Ja mislim da je to vrlo realno za sve učesnike u postupku. Sledeći svedok koga predviđamo iza njih, koji bi možda mogao da bude već u petak, onaj sledeći, ako ne, onda ponedeljak tamo prve nedelje decembra, to bi trebao da bude Šušnjar Pero, takođe svedok koji po našim predviđanjima bi mogao da traje oko jedan dan - svedok koji treba da govori samo o dešavanjima u bolnici 20. kada je on bio tu prisutan ispred delegacije Crvenog krsta, i možda još o nekim manjim okolnostima koje su mu poznate. I nakon toga smo predvideli da pozovemo našeg eksperta Vuga Petra, koji po mojoj proceni bi trebao da traje najviše dva dana. Ja mislim da u glavnom ispitivanju ne bismo išli više od jedne sesije vođenjem, a onda bi ga ostavili ostalim učesnicima na unakrsno ispitivanje. To znači, da bi naš... ostali svedoci koje smo stavili na listu, kojima sam nekim ranije nadoknadio... jednog svedoka Vidojković Dragana ne mogu da nađem već godinu dana, nažalost. Čuo sam da je negde u Italiji. Nemam kontakt s njim nikakav. A ostali svedoci po našoj proceni predstavljaju svedoke koji bi ponavljali stvari. I ja mislim, a imajući u vidu vaše instrukcije, da se zaista fokusiramo na ono što je bitno i važno i o čemu možemo da pružimo neke činjenice koje su nove, a da se ne ponavljaju, su svedoci za koje mi smo odlučili da ih ne predložimo, odnosno da odustanemo od njih da ovde dođu da svedoče uživo. U tom rasporedu, nama bi ostala možda ona zadnja dva dana te nedelje - prve nedelje decembra, ako tako idemo, a ja mislim da sam dosta realno stavio okvire - slobodna. I mislim da bi bili idealni da tada ponovo saslušamo svedoka P-002, i da time zaokružimo ono što je ova faza postupka. Šta će dalje biti, o tome ja mogu da samo nagađam, ali mislim da je jako korisno da vi znate, i da onda u skladu sa tim vi donesete dalji raspored svih nas. Još jedna molba u ime, ja mislim svih timova Odbrane. Nama je dosta važno zbog strahovitih problema sa verovatno avio prevozom koji će biti u vreme božićnih praznika, ako možemo relativno, bar nekoliko dana ranije da znamo neke naše rasporede, da bismo mogli da obezbedimo naše dalje planove vezane za onaj odmor, ako ga bude bilo. Ali, možda vam koristi sledeća nedelja da se odmah razgovara o nekim predlozima, koje je gospodin Moore još ranije pominjao. Znači, želeo sam da vam saopštim da bi ovo bio naš plan. I mislim da je korisno da svi u sudnici, a pre svega, Pretresno veće se na osnovu tih naših predviđanja rukovodi. Ako bude dan plus-minus, to je... to ćete verovatno da nam oprostite ako uđemo... Ali sigurno, i morali bismo da završimo 7. najkasnije, decembra. Za svedoka Marića, koji je spreman, što se nas tiče, on je ovde. Meni je prvo... Gospodin Weiner i gospodin Bulatović su nešto pričali, da ako možemo - da počnemo sutra. Gospodin Moore ipak predlaže danas. Ono što mi kaže kolega Vasić sada, on nema audio zapis sa današnjeg intervjua. Ali što se nas tiče, svedok je spreman da uđe u sudnicu, pa na vama je da odlučite. Čak i ako bismo sutra ujutro počeli sa Marićem, s obzirom da imamo ceo dan i onaj petak pre podne, ja mislim da ćemo elegantno da završimo sa oba svedoka. Ali to ne smem ja da budem taj koji će da obećava.

TUŽILAC MOORE: Časni Sude, da li časni Sud može da me čuje o jednoj stvari pre nego što donese bilo kakvu odluku. Radi se o gospodinu Mariću. Gospodin Bulatović je

bio prisutan sve vreme tokom intervjuja sa kancelarijom Tužilaštva. Odbrana apsolutno zna šta se tamo govorilo i zato mi želimo da se počne danas.

ADVOKAT LUKIĆ: Ne. Možda je... Izvinjavam se, možda je bio potpuno prevod loš. Znači, mi tačno, mi smo potpuno... Gospodin Bulatović je bio na intervjuu i čuo je intervju. Ja sam rekao da drugi timovi Odbrane nisu dobili audio zapis. To sam rekao - za gospodina Vasića. Što se nas tiče, mi smo spremni odmah da počne svedok. To sam hteo da kažem.

ADVOKAT VASIĆ: Časni Sude?

SUDIJA PARKER: Gospodine Vasiću?

ADVOKAT VASIĆ: Časni Sude, morao sam da se javim, pošto me je kolega ovako citirao. Mi nismo dobili ni "proofing notes", ni... ni današnji audio zapis za ovog svedoka. Jedino što znam o njemu je od gospodina Bulatovića da je on pominjao mog klijenta, i da je moj klijent bio tema pitanja Tužilaštva i njegovih odgovora. Tako da bih ja u svakom slučaju morao imati tu audio traku pre nego što počnem da ispitujem ovog svedoka - da bih mogao da priprelim unakrsno ispitivanje. Hvala vam.

SUDIJA PARKER: Gospodine Moore, da li možete da nam kažete kada će to da bude dostupno?

TUŽILAC MOORE: Da. Ja sam rekao gospodinu Vasiću pre nego što smo ušli u sudnicu da je taj audio zapis već pripremljen i uveden u evidenciju, i da može da ga dobije već danas.

SUDIJA PARKER: Hvala vam. Gospodine Lukiću, samo želim da mi nešto bude jasno. Gledajući vaš amandirani popis po Pravilu 65ter, vi ne planirate da pozovete još dva svedoka, zar nije tako: broj 7 sa tog spiska i broj 9 sa tog spiska?

ADVOKAT LUKIĆ: Tako je. Njih neću pozvati, uključujući i one svedoke koje sam takođe pomenuo. Znači, mogu da vam kažem da neće biti pozvan ni svedok broj 19, svedok 18, svedok 17, svedok 15, i ova dva koja ste mi vi pomenuli.

SUDIJA PARKER: To rešava ovo pitanje. Da. Hvala.

TUŽILAC MOORE: Časni Sude, imamo još jedno kratko pitanje. Da li možemo da porazgovaramo sa vama u vašim prostorijama o tome? Biće veoma kratko; ali da budem korektan, trebalo bi da govorimo o tome u vašim prostorijama, ako će mi časni Sud poverovati po tom pitanju?

SUDIJA PARKER: Kada vam odgovara?

TUŽILAC MOORE: Ne u vašim odajama, izvinjavam se, već na privatnoj sednici. Izvinjavam se, ja sam konzervativan.

(privatna sednica)

Sekretar: Na otvorenoj smo sednici časni Sude.

SUDIJA PARKER: U onome što ste ranije govorili u vezi sa budućim programom, vi ste pomenuli mogućnost pobijajućeg svedoka.

TUŽILAC MOORE: To je tačno.

SUDIJA PARKER: Da li možete da nam kažete, ne insistiramo ako niste još sasvim sigurni, da li možete sa sigurnošću da nam kažete kako ćete to pitanje da razrešite?

TUŽILAC MOORE: Pa to je pitanje o kome upravo danas razgovaramo i ispitujemo, a onda ćemo biti konkretniji da li je to uopšte izvodljivo ili ne. Imaću sutra odgovor.

SUDIJA PARKER: Hvala, hvala vam gospodine Moore. Gospodine Lukiću, zahvalni smo vam na naznakama koje ste nam dali. Izgleda da će raspored koji imamo moći da ide nepromenjeno svojim tokom. Čak je moguće, ako se stvari budu dobro odvijale, da završite jedan ili dva dana pre nego što je to predviđeno programom, s obzirom da neki svedoci neće biti pozvani. Želim da kažem stav Pretresnog veća za ponovljeno dovođenje svedoka P-022, da bi on trebao da bude na raspolaganju na kraju izvođenja dokaza Odbrane gospodina Šljivančanina, a to može da bude četvrtak ili petak planirane poslednje nedelje izvođenja dokaza u predmetu gospodina Šljivančanina. Ukoliko sve bude išlo kako treba, moguće je da ćemo sa tim svedočenjem da završimo do vikenda. Pokušavam da utvrdim tačno o kom se danu radi. Mislim da je 8. decembar petak. Može da se dogodi da se završe sva svedočenja do tog vremena, ali moramo da ostavimo mogućnost svedoka u pobijanju, i za to će da preostanu ona četiri dana koja smo već ranije pomenuli sredinom januara: petak, ponedeljak, utorak i sreda. Ostatak rasporeda za pisane argumente i usmene argumente ostaju nepromenjeni. S obzirom na sve ovo, mislim da bi trebalo da počnemo sa ovim svedokom. Nadamo se da će preko noći gospodin Vasić i gospodin Borović moći da dobiju te audio trake, i možda ćemo biti u mogućnosti da nastavimo sa ovim svedočenjem bez ikakvih prekida. A ukoliko to ne bude moguće, onda ćemo morati da napravimo prekid. A sada možemo da uvedemo svedoka.

(svedok je pristupio Sudu)

Svedok Mladen Marić

SUDIJA PARKER: Dobar dan, gospodine.

SVEDOK MARIĆ: Dobar dan.

SUDIJA PARKER: Molim vas da naglas pročitate svečanu izjavu koja se nalazi na kartici.

SVEDOK MARIĆ: Svečano izjavljujem da ću govoriti istinu, cijelu istinu i ništa osim istine.

SUDIJA PARKER: Izvolite, sedite.

SVEDOK MARIĆ: Hvala.

SUDIJA PARKER: Gospodin Bulatović ima neka pitanja za vas.

ADVOKAT BULATOVIĆ: Dobar dan svima u sudnici.

GLAVNO ISPITIVANJE: ADVOKAT BULATOVIĆ

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Dobar dan, gospodine Mariću.

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Dobar dan.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Pre nego što počnemo sa ovim vašim ispitivanjem, ja bih vam dao par instrukcija kako da postupite, kako bi ono što mi budemo razgovarali ovde bilo verno preneto u zapisnik. Znači, molim vas da saslušate moje pitanje, pa nakon tog pitanja da počnete da dajete odgovor, da ne bi upadali jedan drugome u reč, i na taj način stvorili problem prevodiocima oko ovog prevođenja, o čemu razgovaramo. Jeste li razumeli?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Jesam.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Dobro. Hvala. Hoćete li za početak gospodine Mariću reći vaše puno ime i prezime Sudu: ime oca i dan, mesec i godinu rođenja?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Moje ime je Mladen Marić. Otac mi se zvao Bogdan. Rođen sam 21. devetog 1960. godine u Novom Travniku, Bosna i Hercegovina.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Od 1975. godine do 1979. godine, prema podacima koje sam ja dobio od vas, vi ste išli u vojnu gimnaziju "Bratstvo jedinstvo" u Beogradu, je l' tako?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Od 1979. godine do 1983. godine ste pohađali Vojnu akademiju kopnene vojske, smer pešadija?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Tako je. Tačno.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: 1983. godine ste bili na dužnosti komandanta Prvog voda vojne policije Druge čete vojne policije, bataljona vojne policije u Gardijskoj motorizovanoj brigadi?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Da. Komandir voda.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Komandir voda, da. 1984. godine ste bili u činu poručnika, i završili ste... i završili ste kurs oficira vojne policije u Pančevu, je l' tako?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: 1986. godine ste primili dužnost komandira Druge čete vojne policije Drugog bataljona vojne policije u Gardijskoj motorizovanoj brigadi?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Tačno.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: 1987. godine ste bili u činu kapetana, a te iste godine ste položili majorski ispit, je l' tako?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: 1990. godine ste primili četvu vojne policije za protiteroristička dejstva, koja je bila u sastavu Prvog bataljona vojne policije Gardijske motorizovane brigade?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Tačno.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: 1991. godine ste unapređeni u čin kapetana prve klase. Da li je tačno?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Tačno.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: 1992. godine ste primili dužnost zamenika komandanta Prvog bataljona vojne policije Gardijske motorizovane brigade?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Da. U prevodu... u transkriptu piše 1991. godine. 1992. godine.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: 1992. godine, da.

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Da. 1992. godine.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: 1995. godine ste unapređeni u čin majora?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Tačno.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: A 1996. godine ste napustili aktivnu vojnu službu, je l' tako?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Dobro. Gospodine Mariću, nakon ovih uvodnih podataka koji se tiču vaše biografije, ja bih voleo da razgovaramo o dešavanjima oko Vukovara i upućivanja vaše čete u Vukovar. Da li možete da nam kažete kad je to bilo, kako je četa upućena, i u kom sastavu je upućena?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Četa je upućena u Vukovar krajem septembra, ja mislim da je to bio 30. septembar u sastavu Gardijske brigade, u sastavu bataljona u kojoj

je bila... kojoj je pripadala, odnosno tad smo upućeni u rejon Vukovara, a u borbena dejstva je upućen deo čete 2. oktobra te godine.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li...

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Pitali ste još kakvog je sastava bila četa, je l'?

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da. Moje pitanje je sastav čete?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Četa vojne policije za protivteroristička dejstva je imala komandu čete....

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Gospodine Mariću, izvinjavam se. Molim vas samo malo lakše govorite, zbog toga da bi moglo da se prevede kako treba.

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Znači, četa vojne policije za protivteroristička dejstva je imala u svom sastavu: komandu, Prvi vod vojne policije koji je bio starešinskog sastava, i dva voda vojne policije koji su bili vojničkog sastava.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li znate ko su bili komandiri vodova?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Komandir Prvog voda bio je (...) (*Izbrisano po nalogu Pretresnog veća*) (...) Komandir Drugog voda vojne policije bio je poručnik Željko Bajić. I komandir Trećeg voda kapetan Todorčević Vlajko.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Kada kažete Prvi vod, je li to u pitanju starešinski vod?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Da. To je Prvi vod koji je bio sastavljen od starešina.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Gospodine Mariću, kako je vaša četa upotrebljena u borbenim dejstvima? U skladu sa obukom koju ste imali, namerom, i da li je jedinica ta bila obučena za takvu vrstu borbenih dejstava?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Tog 2. oktobra znači jedinica je, odnosno da kažemo, jedinica je bila namenjena za borbu protiv terorističkih jedinica. Suština organizacije je bila takva da, u slučaju dejstva neke terorističke grupe, druge jedinice tu grupu opkole, da je moja... moja četa, kad je opkoljena, znači da je opkole, vojnički vod u užem prstenu, a starešinski vod da izvrši direktan napad. To je suština te jedinice kad je koncipirana. U Vukovaru, kad smo krenuli u borbu, dobio sam zadatak da sa delom jedinice, vojničkim delom ta dva voda, napredujem u sastavu Drugog bataljona... Drugog pešadijskog bataljona, da im pokrивam, da tako kažemo, leđa i da sprečim napade, eventualne napade hrvatskih jedinica, koji su se mogli očekivati iz kanala, za koji su pričali da postoje - podzemnih kanala, sa zadatkom, znači da, ako dođe do takvih napada, da to sprečim. Ako dođu do, u svom napredovanju do neke tvrde tačke, da to razrešim. A ako bude neka baš izuzetno jaka tačka, onda će se angažovati Prvi vod, koji je ostao u Negoslavicima u nekoj vrsti rezerve komande brigade. U tom delu angažovanja, smatram da jedinica nije bila angažovana baš za čisto te zadatke, nije bila predviđena baš za čisto te zadatke, ali da je u tom momentu to bilo opravdano. S obzirom da smo mi bili najobučeniji, da je to prvi dan borbe, bilo je logično da... da se uključimo na taj način.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Dobro. Gospodine Mariću, kažete da ste 2. uključeni u borbena dejstva i opisali ste kako. Ko vam je izdao naređenje da se uključite u ta borbena dejstva 2.?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Direktno nare... direktno naređenje mi je izdao pukovnik Mrkšić, komandant brigade. Znači, 1. oko 10 uveče, u komandi brigade. Rekao mi je... bio je tu prisutan komandant bataljona Kavalić Branislav, major - pukovnik Mrkšić mi je rekao osnovu zadatka, i rekao mi je da se javim majoru Bajić Ademu, komandantu Drugog jurišnog odreda, koji je bio u rejonu... bio je od sela Negoslavaca prema Vukovaru, na kraju sela, na tu stranu. I da će mi on dati detaljnije zadatke. I tako je i bilo. Oko dva noću... Je li potrebno da pričam dalje ili ne?

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Ne, ne, ne. Ja sam pitao kratko i molim vas dajte, ovaj, konciznije i kraće odgovore, da dođemo do onih ključnih stvari. 2. oktobra ste učestvovali u borbenim dejstvima, i po čemu pamтите gospodine Mariću taj 2. oktobar?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Pa po mnogo...

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li...

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR:...mnogo čemu.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li... da li postoji nešto posebno što je ostavilo utisak da vi taj dan pamтите, na vas?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: U svakom slučaju, to je bilo prvo učešće u borbenim dejstvima. I samo je to dovoljno da čovek upamti. A ja sam tog jutra i bio ranjen. To... to su neke dve stvari koje naj...osnovnije.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Dobro. Bili ste ranjeni 2. oktobra. I šta se desilo nakon toga? Jeste ostali u Vukovaru, ili ste negde prebačeni?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Ne...

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: I do kad... ako ste prebačeni, da li možete da objasnite do kog vremena ste bili odsutni iz Vukovara, iz borbenih dejstava?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Znači, ja sam ranjen ujutru negde oko 8.00 sati. Prvo zbrinjavanje je bilo u kasarni u Vukovaru. Odatle su me prebacili u bolnicu u Negoslavce. Mislim da je bilo oko 10.00, 11.00 sati kada sam došao. Iz bolnice u Negoslavce su me posle prebacili na VMA tog istog dana uveče. Na... na lečenju sam se zadržao do početka novembra. Znači, bio sam jedno vreme na VMA, posle na kućnom lečenju, i vratio sam se u jedinicu ne pre 5. novembra, ne posle 10. Ne znam tačno datum.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Gospodine Mariću, rekli ste da ste prebačeni na VMA?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: To je Vojno-medicinska akademija, je l' tako?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Mi znamo gde se nalazi, ali radi Pretresnog veće i svih, gde se nalazi ta Vojno-medicinska akademija?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Vojno-medicinska akademija se nalazi u Beogradu.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Gospodine Mariću, molim vas sačekajte moje pitanje, pa onda počnite sa odgovorom. Za vreme dok ste vi bili odsutni, od tog 2. oktobra pa do ovog perioda vašeg povratka, koji je između 5. i 10. novembra 1991. godine, ko je komandovao četom vojne policije za protivteroristička dejstva?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Dok sam bio odsutan, četa je bila pod komandom kapetana Todorčića u vojnom sastavu, a starešinskim sastavom je komandovao (...) *(Izbrisano po nalogu Pretresnog veća)* (...) A osoba koja je imala čitavu komandu bio je kapetan Šušić, kao zamenik komandanta bataljona.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Za vreme vašeg lečenja zbog povrede koju ste imali, i boravka van Vukovara, da li ste neke informacije imali o stanju u vašoj jedinici?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Suštinski, informacije sam najviše dobijao od ranjenika, koji su dolazili na VMA dok sam se nalazio na VMA, i koje sam posećivao kad sam bio... kad sam izašao na kućno lečenje.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Gospodine Mariću, ja vas neću pitati o tome kako ste se vi uključili u sastav jedinice, šta je bilo kad ste se vratili, zbog ovog termina. Mene interesuje nešto drugo. Da li se sećate kada je oslobođen Vukovar posmatrano iz ove perspektive? Neki kažu kad je okupiran, mi tvrdimo da je oslobođen, da li se sećate tog datuma?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Da. To je bio 18. novembar 1991. godine.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li se sećate, da li ste vi, vaša jedinica, imali neki zadatak 18. jedanaestog 1991. godine, i o kom se zadatku radi?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Tog 18. novembra, mi smo imali zadatak da obezbedimo levo krilo Drugog jurišnog odreda, koji je išao na školu "Stjepan Supanc" i da potom nastavimo pravcem prema gimnaziji.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li ste taj zadatak realizovali?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Da, taj zadatak je realizovan u periodu od 10.00 sati ujutro kada je otprilike krenula akcija, do nekih 14.00 - 15.00 sati popodne, kada smo došli u rejon Vodotornja.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li možete da objasnite: rejon Vodotornja - prema kom delu Vukovara gravitira, ili na šta se naslanja taj deo?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Vodotoranj se nalazi na jednom grebenu na kojem se nalaze crkva, gimnazija i taj Vodotoranj. To su najmarkantiji objekti. I iza njih sa pravca s kojeg mi napadamo, iza znači, a to je u stvari istočno, se nalazi Dunav.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li ste imali bilo kakva borbena dejstva toga 18. u tom rejonu, i da li se nešto karakteristično tu desilo?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Znači, nije bilo direktnih sukoba, samo napredovanje, borbeno dejstvo, ali nije bilo sukoba, znači, nije bilo otpora. A ono što je karakteristično, bilo je mnogo civila koji su izašli, odnosno kako smo mi napredovali, koji su izlazili iz skloništa u kojima su bili sklonjeni. Meni je ostao kao utisak to da je... nisam očekivao ni u snu da može da bude toliko ljudi u... u tom delu.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li ste tog 18. imali bilo kakva saznanja o tome šta se dešava na Mitnici?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Ništa posebno. Mi smo radili na svom pravcu. Tek popodne, uveče, odnosno popodne negde, u neko doba smo saznali da se predala jedna jedinica kojom je komandovao po nadimku, da li Crni ili Veliki Džo, nisam siguran, i da je to bila ta neka Mitnička jedinica. I to smo mi onda shvatili kao kraj operacija za oslobođenje Vukovara.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Gospodine Mariću, pomenuli ste veliki broj civila. Da li možete da objasnite odakle ti civili se pojavljuju tu, na ulicama?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Na pravcu na kojem je išla moja jedinica, sa leve strane nalazi se brdašce, u kojem ima dosta podruma, verovatno ovih vinskih, koji su ukopani. I odatle je izašao... izašao je veliki broj, i u rejonu samog Vodotoranja takođe ima puno tih vinskih podruma koji su ukopani u zemlju. I tu je izašao veliki broj ljudi.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Šta ste radili sa tim civilima, gospodine Mariću?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Te civile sam uputio, s obzirom da je tako i bilo naređeno, uz tu ulicu - iz koje smo mi išli. Ja se ne sećam kako se zove ulica - gde ih je prihvatila jedinica vojne policije, koja je bila iza mene. I oni su ih potom upućivali na mesto koje je bilo određeno za to. Ja mislim da se radilo o "Velepromet"-u.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Gospodine Mariću, da li se sećate da ste imali susret sa nekim pripadnikom hrvatskih paravojnih formacija tu, za vreme obavljanja tog vašeg zadatka 18.?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Da. U... kad smo došli tu do Vodotoranja, isticali smo zastavu na Vodotoranj. Zastava je označavala dokle smo stigli. Pojavio se pripadnik hrvatskih snaga u kamuflažnoj košulji. Bio je naoružan, ali je nosio civilne pantalone. Razoružali smo ga. Mi smo ga (...) (*izbrisano po nalogu Pretresnog veća*) (...) i ja, razoružali. I dok... i dok sam čekao da dođe vozilo da ga vozi na određeno mesto, malo sam razgovarao sa njim. I on mi je rekao da se zove Džalko Hrvoje, da je bio mesar po zanimanju, da je bio upravnik neke samoposluge i... tako, malo smo diskutovali o tome.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Dobro. Gospodine Mariću, rekli ste, čekali ste vozilo za njega. Da li znate kome je predat i šta je bilo kasnije sa njim? Imate li ikakve informacije?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Ja znam. Prodaje... isto prodaje tamo u ovaj, "Veleprometu". Znam da je razmenjen kada su razmenjeni pripadnici tih... jer mi je to rekao moj starešina koji je obezbeđivao tu razmenu.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Dobro. Kada ste završili ovaj zadatak gospodine Mariću - koji ste počeli da radite u 10.00 sati ujutru?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Pa on je završen s padom mraka. Znači, kad... obezbedili smo tu liniju, pošto Mitnica još nije bila pregledana. I kad je pao mrak, ja sam se vratio nazad na moju osmatračnicu.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Dobro. Vratili ste se s padom mraka na osmatračnicu. Da li ste, dok ste bili tu, dobili neki drugi zadatak? I ako jeste, od koga i kakav?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Znači, nešto kasnije, znači možda jedno sat vremena po povratku na tu osmatračnicu, dobio sam zadatak od pukovnika Mrkšića da odem u rejon "Ovčare", gde su se nalazili pripadnici te jedinice koja se predala, da pogledam da li je tamo sve u redu - znači da izvršim jednu procenu bezbednosnu i da ga izvestim o stanju tamo.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: I da li ste otišli? I ako jeste, u kom sastavu? I da li možete da opredelite približno vreme?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Otišao sam sa tri vozila, sa starešinama, mislim oko dvadesetak njih. I mogli smo... mislim da smo došli tamo na "Ovčaru" oko 20.00 časova. Vrlo teško mi je opredeliti tačno vreme, ali računam da je tako bilo, oko 20.00 časova.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li je to starešinski vod isti onaj koji je bio u zadatku prepodne?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Da, nemam drugi.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li je bio i komandant starešinskog voda sa vama? Neću pominjati ime iz... objektivnih razloga?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li možete gospodine Mariću da opišete taj dolazak na "Ovčaru": šta vidite, šta radite, koliko se zadržavate? Da vas ja... ne postavljam ovakvo pitanje. U nekom vašem laganom izlaganju - opišite to, pa ako bude potrebe, pitaću vas nešto dodatno.

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Pošto je... pošto ja nisam bio nikad na "Ovčari", a bio je već mrak, krenuli smo tako - da je komandir Prvog voda išao ispred mene, odnosno sa tim vozilom, a ja za njima, a treće vozilo zamnom. Kad smo došli na "Ovčaru", znači, to je sve uz put, nema nikakvih objekata, mrak je - zastali smo ispred jednog magacina. On je bio s desne strane od... kog smo prišli. Tu su bila otvorena vrata. Na platou ispred njega, stajao je jedan "Pinzgauer", ukoso parkiran sa upaljenim farovima, koji su osvetljavali kroz vrata unutrašnjost prostora. Pored vozila tu, bili su neki vojnici u uniformama JNA... SMB uniformama. Izašli smo iz vozila. Ja sam pitao ko je tu pretpostavljeni starešina. Izašao je jedan... pojav... bio je tu... bio je neki potpukovnik, niži rastom od mene, sa brkovima. On je rekao kako se zove, ali nisam zapamtio. Ja sam ga pitao šta je, šta se tu događa. On mi je kratko rekao da je tu... znači, da su tu ti zarobljenici, da ništa se ne događa posebno. Malo smo tu popričali, i onda sam

ušao unutra... u... hangar. Sam ulazak u... u hangar, ja sam ušao zbog toga što sam hteo da vidim da li ima neko od tih tu da je moj bivši vojnik ili potčinjeni. Situacija je bila sledeća: sa desne strane, bio je konopac razvučen, i bilo je jedno 70, 80 ljudi - ne mogu da opredelim, pošto je malo... polumrak, ono samo oni farovi osvetljavaju - koji, kad smo mi ušli, su u strahu se povukli do zida. U tom momentu sam se pokajao što sam uopšte ulazio, ali... Kako sam ušao, ionako već sam bio jedno pet, šest metara unutra. Sa leve strane su bili vojnici, na tri do pet koraka razmaka u klečećem stavu sa oružjem, koji su ih obezbeđivali. Ispred mene, na suprotnom zidu od vrata sam ugledao neku dvojicu, trojicu... senke. Pomislio sam da se nešto događa, možda nedozvoljeno. Krenuo sam prema njima da pitam šta je to. Tu je bio jedan vojnik, odnosno, jedan ovaj, zarobljenik koji je vršio malu nuždu. U tom sam čuo iza mene kako... jedan ovaj pripadnik hrvatskih jedinica kaže nešto u stilu - prosvjeduje, njima je obećano nešto... Ženevska konvencija. Jedan od mojih starešina mu je oštro naredio da se vrati nazad. On se vratio, i ja sam mu tad naredio da izađemo napolje.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Gospodine Mariću, izvinite što vas prekidam?
SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Da?

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Rekli ste sa desne strane, gledano od ulaza su ti ljudi, njih 70 – 80?
SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Sa leve strane su vojnici na rastojanju četiri, pet... u klečećem položaju, sa uperenim puškama?
SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Ne uperenim puškama u njih. Oni su imali puške pored sebe, ali kleče.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Dobro, dobro. Recite mi ovaj, rastojanje između tih vojnika i ovih ljudi iza tog konopa, koliko to može da bude?
SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Pa to može da bude,... pa možda evo ovako, koliko je ova sudnica – desetak metara... desetak, petnaest metara.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Osim tih vojnika i ovih ljudi iza tog konopa, da li u hangaru tog 18. naveče, u to vreme oko 20.00 časova, ima još bilo koga?
SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Koliko ste se zadržali tu?
SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Pa mi smo se zadržali tu pola sata do sat, najviše.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Dobro.
SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Ja sam... da, da samo ovo napomenem. Znači, po tom izlasku, deo mojih ljudi znači, zamnom su ušli možda četiri, pet ljudi. Ostali je deo malo pogledao okolo objekta. Kad sam izašao, oni su mi rekli da nema ništa, da nema nikoga oko objekta, da je sve mirno. Ja sam izvestio pukovnika Mrkšića da cenim da je tu sve u redu, da nema potrebe da ostajemo na objektu duže. I pukovnik Mrkšić je rekao da idemo da odmorimo.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Gospodine Mariću, naređenje za ovaj zadatak ste dobili od pukovnika Mrkšića?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li ste vi obavestili vašeg prvopretpostavljenog?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Da, da.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Ko je to bio?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Kapetan Šušić.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Hvala.

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: I njega sam i obavestio... i kad sam se vratio, i kad je prestao zadatak, obavestio sam i njega da je to završeno.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Dobro. Rekli ste da je ispred hangara, kod tog vozila koje je imalo uperene farove, da je tu bio jedan starešina, potpukovnik. Jeste li po izlasku iz hangara razgovarali sa njim, da ga pitate ima li kakvih problema...

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Da, da. Pa to...

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE:... o čemu se radi, šta je... je li... bilo kakvo razgovaranje o...

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Da. Kad sam izašao napolje, još smo malo razgovarali. I dok su mi ovi moji rekli ljudi da li ima nešto okolo – nema ništa okolo. Je li potrebno da pričam sve o čemu smo...

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li vam je taj potpukovnik, probaću ovako pitanjima: Da li je taj potpukovnik rekao da ima bilo kakvih problema?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li vam je rekao da očekuje neke probleme?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Da. On je smatrao da može nešto da bude, u smislu onog... da je tu ipak mrak, da je ipak... tu su neki kukuruzi, da neko može da dejstvuje. Međutim, to je bilo više onako možda neka procena, nego što je bilo realno.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li ste mu ponudili neku vašu saradnju za slučaj pomoći... da mu zatreba?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Da. Ja sam mu... Da. Ja sam mu rekao ovaj, i frekvenciju na koju se može meni javiti, i da... u svakom slučaju, ako ima ikakav problem – zove.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: I vi ste pošli sa "Ovčare", od tog hangara nakon sat vremena, što znači da može da bude oko... kol'ko - 21.00 sat?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Oko 21.00. Sad, plus - minus pola sata.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li ste videli još nešto na "Ovčari" da se dešava interesantno?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Da. Kad sam krenuo, onda sam video tu... ovaj, veliku gužvu. Bilo je puno tih civila, tih što su izašli iz Vukovara, autobusi. Mislim da sam video i potpukovnika Vukašinića, koji je tu raspoređivao to... te ljude.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Hoćete mi reći, kol'ko je to udaljeno od ovog hangara?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Pa, to je udaljeno ja mislim 150 - 200 metara. Ja mislim da je tako.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: I nakon ovoga ste se vratili?

SVEDOK MARIĆ – ODGOVOR: Jeste. Vratio sam se nazad na svoju osmatračnicu... sa celom jedinicom. Znači, svi smo se vratili.

ADVOKAT BULATOVIĆ: Časni Sude, ja bih sada zamolio da završimo, pošto bi prešao na datum 19. Jedna nova druga tema koju ne mogu obraditi za dva minuta, kol'ko je ostalo. Pa ako možemo sutra da nastavimo pre podne?

SUDIJA PARKER: Svakako, gospodine Bulatoviću. Sada prekidamo sa radom i nastavljamo sutra u 9.30 časova, kada će biti nastavljeno davanje iskaza ovog svedoka.

